

KINH KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ TƯ

- Đời nhà Tùy, chùa Đại Hưng Thiện,
bậc Sa-môn THÍCH BỬU QUÝ hiệp tập
- Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng nước Thiên Trúc,
Pháp hiệu ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạn Hán

PHẨM TÁN THÁN

THỨ BẢY

Lúc bảy giờ, Phật bảo Địa thân Kiên Lao là Thiện Nữ Thiên : Vào thời quá khứ có vua Kim Long Tôn, thường hay khen ngợi tán thán chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai :

**Con nay tôn trọng
Kính lễ khen ngợi
Mười phương chư Phật
Quá, hiện, vị lai
Chư Phật thanh tịnh
Nhiệm mầu vắng lặng
Sắc đẹp tuyệt vời
Ánh vàng rực rỡ
Trong các thứ tiếng
Tiếng Phật hơn hết
Giống như tiếng sấm
Cối trời Đại Phạm
Vang động sâu xa
Tóc đen rạng ngời
 Xoắn hình tròn ốc
Sáng chói rực rỡ
Sắc xanh ong chúa
Chim Thúy, Khổng tước
Cũng chẳng thể sánh
Răng Phật trắng trong
Cũng như ngọc tuyết**

Đều đặn phân minh
Ánh hiện sắc vàng
Mắt Phật rộng dài
Thanh tịnh không nhớ
Như hoa sen xanh
Nở ánh mặt nước
Tướng lưỡi rộng dài
Màu sắc ửng hồng
Ánh sáng chiếu diệu
Như hoa mới nở
Tướng lông trắng giữa
Hai đầu chân mày
Sáng như mặt trăng
Đều xoay bên phải
Tươi nhuận trơn láng
Sạch như lưu ly
Mày nhuộm mịn cong
Như ánh trăng non
Sắc diện rạng ngời
Đẹp hơn ong chúa
Mũi cao tròn thẳng

Như thoi vàng đúc
Mềm mại dịu dàng
Diện môn cân đối
Tướng tốt Như Lai
Thứ lớp tối thượng
Được vị chơn chánh
Không ai sánh bằng
Mỗi mỗi chân lông
Đều xoay một chiều
Mềm mại trong xanh
Như lông Khổng tước
Đang khi sanh ra
Thân phóng hào quang
Chiếu khắp mười phương
Vô lượng quốc độ
Diệt hết các khổ
Ở trong ba cõi
Khiến các chúng sanh
Đều được an vui
Địa ngục, súc sanh
Và chúng ngạ quỷ

Tất cả người, trời
An ổn không bệnh
Diệt hết tất cả
Vô lượng cõi ác
Sắc thân vi diệu
Như thoi vàng đúc
Diện mạo thanh tịnh
Như mặt trăng tròn
Thân Phật sáng ngời
Như trời rặng mọc
Oai nghi lui tới
Giống như sư tử
Cánh tay buông xuống
Dài quá đầu gối
Cũng như gió lay
Cành cây Ta la
Một vầng tròn sáng
Chiếu xa vô lượng
Cũng như nhóm hợp
Trăm ngàn nhứt nguyệt
Thân Phật tịnh diệu

**Không có bản nhớ
Ánh sáng chiếu khắp
Tất cả cõi Phật
Hào quang cao vọi
Như lửa bùng sáng
Lấn thẳm tất cả
Vô lượng nhật nguyệt
Ánh sáng của Phật
Soi vô lượng cõi
Đều khiến chúng sanh
Theo sáng thấy Phật
Vốn do tu tập
Trăm ngàn hạnh nghiệp
Chứa nhóm công đức
Trang nghiêm thân Phật
Cánh tay thon dài
Như vòi voi chúa
Tay chân mềm mại
Kính yêu không chán
Chư Phật khứ, lai
Số như vi trần**

Chư Phật hiện tại
Cũng lại như vậy
Chư Phật như thế
Con nay đều lễ
Thân, khẩu thanh tịnh
Ý cũng như vậy
Dùng hoa thơm djuh
Cung kính cúng dường
Trăm ngàn công đức
Tán thán ca ngợi
Dầu cho trăm lưởi
Ở trong ngàn kiếp
Khen ngợi Đức Phật
Cũng chẳng cùng tột
Như Lai chỗ có
Công đức hiện đời
Mỗi mỗi sâu dày
Vi diệu đệ nhất
Dầu dùng ngàn lưởi
Khen ngợi một Phật
Còn không thể hết

**Chút phần công đức
Huống chi khen ngợi
Công đức chư Phật
Chư cõi đại địa
Cho đến cõi trời
Rộng như biển lớn
Và trời Hữu Đảnh
Lượng nước tràn đầy
Trong nước đầy ấy
Dùng một sợi lông
Chấm đếm từng giọt
Có thể biết được
Chứ không thể biết
Công đức một Phật
Nay con kính lễ
Ngợi khen chư Phật
Thân, khẩu, ý nghiệp
Thảy đều thanh tịnh
Tất cả chỗ tu
Không lường thiện nghiệp
Cùng các chúng sanh**

Chứng Vô thượng đạo
Nhân vương như thế
Tán thán Phật rồi
Lại phát vô lượng
Thệ nguyện như vậy :
Con ở đời sau
Vô lượng vô biên
A-tăng-kỳ kiếp
Sanh ở chỗ nào
Thường trong giấc mộng
Được thấy trống vàng
Vi diệu nhiệm mầu
Được nghe những pháp
Sám hối sâu xa
Con nay khen ngợi
Diện mạo chư Phật
Thanh tịnh sáng ngời
Con nguyện đời sau
Cũng được như thế
Công đức chư Phật
Chẳng thể nghĩ bàn

**Ở trăm ngàn kiếp
Rất khó gặp được
Con nguyện đời sau
Trong vô lượng đời
Đêm nằm mộng thấy
Ngày nói đúng thật
Con sẽ tu hành
Đầy đủ Lục độ
Cứu vớt chúng sanh
Vượt qua biển khổ
Rồi con mới được
Thành đạo Vô thượng
Khiến cõi nước con
Không đâu sánh bằng
Nhờ nơi nhân duyên
Dâng hiến trống vàng
Và khen ngợi Phật
Như quả báo đây
Ở trong đời sau
Gặp Phật Thích Ca
Liên được thọ ký**

Và khiến hai con
Kim Long, Kim Quang
Thường sanh nhà con
Đồng được thọ ký
Nếu có chúng sanh
Không người cứu độ
Các khổ ép ngặt
Không nơi nương tựa
Con ở đời sau
Vì những chúng ấy
Làm bậc cứu độ
Cùng chỗ nương tựa
Hay trừ các khổ
Đều khiến dứt hết
Giúp cho chúng sanh
Việc lành an vui
Con ở đời sau
Hành đạo Bồ Tát
Chẳng kể kiếp số
Thí như hư không
Không có ngăn mé

Cũng nhờ nhân duyên
Sám hối Kim Quang
Khiến cho biển ác
Và các biển nghiệp
Phiên nã rộng sâu
Khô cạn không còn
Công đức như biển
Thảy đều thành tựu
Trí huệ rộng lớn
Thanh tịnh đầy đủ
Vô lượng công đức
Giúp đạo Bồ-đề
Cũng như đại hải
Châu báu đầy đủ
Nhờ sức sám hối
Kính Kim Quang này
Công đức Bồ-đề
Quang minh vô ngại
Trí sạch không nhớ
Thanh tịnh vi diệu
Con ở đời sau

Thân quang chiếu sáng
Công đức oai thần
Sáng suốt rực rỡ
Ở trong ba cõi
Tối thắng hơn hết
Các sức công đức
Không bị giảm thiểu
Thường độ chúng sanh
Vượt qua biển khổ
Được ở yên trong
Biển lớn công đức
Nhiều kiếp về sau
Hành đạo Bồ-đề
Như các Phật xưa
Tu các hạnh lành
Ba đời chư Phật
Quốc độ tịnh diệu
Chư Phật Thế Tôn
Vô lượng công đức
Khiến con đời sau
Cõi nước cũng được

**Công đức thù thắng
Như Phật Thế Tôn
Tín Tướng nên biết
Quốc vương lúc ấy
Tôn giả Kim Long
Chính là thân ông
Bấy giờ hai con
Kim Long, Kim Quang
Nay là con ông
Ngân Tướng, Kim Tướng**

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Tán Thán – Thứ bảy

HẾT

KINH
KIM QUANG MINH HIỆP BỘ
QUYỂN THỨ TƯ

• Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng nước Thiên Trúc,
Pháp hiệu ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạn Hán.

PHẨM GIẢNG LUẬN PHÁP KHÔNG
THỨ TÁM

Lúc bấy giờ, Đức Phật vì Địa
Thần Kiên Lao Thiện Nữ Thiên Bồ
Tát mà nói kệ :

Ta từ xưa nay
Vì chư Bồ Tát
Rộng nói nghĩa “Không”
Trong vô lượng Kinh

Cho nên trong đây
Chỉ giải nói lược
Chúng sanh căn độn
Ít có trí huệ
Không thể rộng biết
Nghĩa “Không” vô lượng
Cho nên Kinh này
Tóm lược nói ra
Nhiều món nhân duyên
Phương tiện lạ mầu
Vì hàng độn căn
Khởi tâm Đại bi
Ta nay diễn nói
Kinh nhiệm mầu này
Như ta hiểu rõ
Tâm ý chúng sanh
Thân này hư dối
Cũng như “Nhóm không”
Xóm làng “Sáu nhập”
Làm chỗ giặc ở
Tất cả tự trụ
Đều không biết nhau
Mắt trâu nhận sắc

Tai phân biệt tiếng
Mũi ngửi các mùi
Lưỡi nếm các vị
Toàn thể thân căn
Tham thọ các xúc
Ý căn phân biệt
Tất cả các pháp
“Sáu tình” các căn
Mỗi mỗi tự duyên
Cảnh giới các trần
Chẳng theo duyên khác
Tâm như huyền hóa
Dong ruổi “Sáu tình”
Thường gây vọng tưởng
Phân biệt các pháp
Cũng như người đời
Chạy theo “Nhóm không”
“Sáu giặc” cướp hại
Ngu mê chẳng tránh
Tâm thường nương tựa
Cảnh giới sáu căn
Mỗi mỗi tự biết
Chỗ để rình chờ

Tùy theo sắc, thanh
Hương, vị, xúc, pháp
Tâm theo “Sáu tình”
Như chim sa lưới
Chỗ ở của tâm
Thường nương các căn
Đeo đuổi các trần
Không lúc tạm bỏ
Thân là “Không”, “Dối”
Chẳng thể trường tồn
Không có tranh cãi
Cũng không chủ tớ
Theo các nhân duyên
Hòa hợp mà có
Không gì chắc thật
Vọng tưởng khởi lên
Nghệp lực máy động
“Nhóm Không” đối trá
Đất, nước, gió, lửa
Hợp lại làm nên
Tùy thời thêm bớt
Tàn hại lẫn nhau
Cũng như bốn rắn

**Đông ở một hang
Bốn rấn lớn ấy
Tánh chúng đều khác
Hai trên, hai dưới
Các phương cũng hai
Rấn lớn như thế
Diệt hết không còn
Hai rấn đất, nước
Tánh nặng chìm xuống
Hai rấn gió, lửa
Tánh nhẹ nổi lên
Hai tánh Tâm, Thức
Quấy động không ngừng
Theo nghiệp chịu báo
Các cõi trời, người
Tùy chỗ tạo nghiệp
Đọa trong tam đồ
Đất, nước, gió, lửa
Khi tan hoại rồi
Đại, tiểu không sạch
Tràn chảy ra ngoài
Thân sanh các trùng
Không thể mền ưa**

Bỏ ngoài gò má
Như khúc cây mục
Thiện nữ nên quán
Các pháp như thế
Chỗ nào có người
Và các chúng sanh ?
Tánh vốn lặng không
Vô minh chấp có
Các đại như thế
Mỗi mỗi không thật
Vốn tự chẳng sanh
Tánh “Không” hòa hợp
Đều do nhân duyên
Ta nói các đại
Từ gốc chẳng thật
Hòa hợp mới có
Thể tánh vô minh
Vốn tự chẳng có
Nhân duyên vọng tưởng
Hòa hợp mà sanh
Vì không chỗ có
Giả gọi vô minh

**Cho nên Ta nói
Tên là vô minh
Hành, Thức, Danh sắc
Sáu nhập, Xúc, Thọ
Ái, Thủ, Hữu, Sanh
Lão tử, Ưu não
Các hạnh nghiệp khổ
Không thể nghĩ bàn
Sanh tử không cùng
Trôi lăn chẳng dứt
Vốn không có sanh
Cũng không có diệt
Tư tưởng bất thiện
Tâm hành gây tạo
Ta dứt tất cả
Kiến chấp buộc ràng
Dùng dao trí huệ
Cắt lưới phiền não
Và nhà ngũ ấm
Quán pháp “Không”, “Tịch”
Chứng đạo Vô thượng
Công đức nhiệm mầu**

Mở cửa cam lồ
Chỉ bình cam lồ
Vào thành cam lồ
Khiến các chúng sanh
Được vị cam lồ
Thổi loa đại pháp
Giống trống đại pháp
Đốt đèn đại pháp
Rưới mưa thắng pháp
Ta nay bẻ dẹp
Tất cả oán kết
Dựng lập pháp tràng
Nhiệm mầu bậc nhất
Độ các chúng sanh
Khỏi biển sanh tử
Dứt sạch ba ác
Vô lượng khổ não
Lửa dữ phiền não
Thiêu đốt chúng sanh
Không người cứu giúp
Không nơi nương ở
Ta dùng cam lồ

Vị ngon trong mát
Chúng đều no đủ
Lìa khỏi nóng bức
Trải vô lượng kiếp
Tu theo các hạnh
Cúng dường cung kính
Chư Phật Thế Tôn
Kiên cố tu tập
Nơi đạo Bồ-đề
Để cầu pháp thân
Chơn thật Như Lai
Bỏ vật quý trọng
Tay chân lóng đốt
Đầu mắt tủy não
Vợ con yêu mến
Tiền tài trân bảo
Trân châu anh lạc
Vàng bạc lưu ly
Cùng các vật khác
Hoan hỷ bố thí
Lòng không hối tiếc
Quán pháp “Tánh Không”
Thành bậc Vô thượng

Trong cả ba ngàn Đại thiên thế giới
Đều dùng cây cối chẻ ra làm thẻ,
Ba ngàn đại địa nát như bụi trần,
Các bụi trần này tràn khắp hư
không,
Tất cả chúng sanh có giống trí huệ,
Đem trí huệ này riêng cho một
người,
Những người như thế nhiều như
bụi trần,
Tính số bụi trần có thể biết rõ,
Trí huệ Như Lai chẳng thể tính đếm
Một niệm Như Lai có bao trí huệ,
Dùng số kiếp tính cũng không thể
hết.

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ
Phẩm Giảng Luận Pháp Không - Thứ tám
HẾT

KINH KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ NĂM

• Đời nhà Lương, ngài Tam tạng Pháp sư
CHƠN ĐẾ phiên dịch Phạn Hán

PHẨM Y KHÔNG MÃN NGUYỆN

THỨ CHÍN

Lúc bấy giờ, Như Ý Bảo Quang Diệu Thiện Nữ Thiên ở trong đại chúng, từ nơi tòa ngồi đứng dậy, trịch áo bày vai phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay cung kính, dùng bài kệ bạch Phật rằng :

Kính bạch Đức Thế Tôn !
Bậc soi sáng thế gian
Đấng Lương Túc tối thắng
Cúi xin mở lòng từ
Vì chúng con chỉ dạy
Chánh hạnh của Bồ Tát
Phật dạy : Thiện Nữ Thiên !
Nếu người có lòng nghi
Hãy tùy ý thưa hỏi
Ta sẽ phân biệt nói
Bồ Tát hành chánh hạnh
Bồ-đề như thế nào
Lìa sanh tử, Niết-bàn
Lợi ích mình, người vậy.

Phật dạy rằng :

- Nay Thiện Nữ Thiên ! Hãy y theo pháp giới hành pháp Bồ-đề tu hạnh bình đẳng.

- Nay Thiện Nữ Thiên ! Vì sao gọi là y theo pháp giới hành pháp Bồ-đề tu hạnh bình đẳng ?

- Này Thiện Nữ Thiên ! Ngũ âm hay hiện ra pháp giới, pháp giới tức là Ngũ âm. Ngũ âm chẳng thể giảng nói. Chẳng phải ngũ âm cũng chẳng thể giảng nói. Do có sao ? Nếu Ngũ âm là pháp giới thì có lỗi đoạn kiến, như lìa ngoài Ngũ âm tức là mắc lỗi thường kiến, lìa hai bên tức là chẳng phải đảm nhiệm hai bên nên chẳng thấy lỗi, chỗ thấy không danh không tướng thì đây gọi là giảng nói nghĩa pháp giới.

- Này Thiện Nữ Thiên ! Vì sao gọi là Ngũ âm hay hiện pháp giới ?

- Thiện Nữ Thiên ! Ngũ âm như thế không phải từ nơi nhân duyên mà sanh ra. Do có sao ? Vì nếu từ nơi nhân duyên mà sanh, thì đã sanh mà có sanh hay chưa mà có sanh ? Nếu đã sanh mà có sanh, thì cần gì nhân duyên sanh ? Nếu đã sanh rồi, thì chẳng từ nơi nhân duyên mà

sanh. Như khi chưa sanh, thì chẳng thể nói là được sanh. Do có sao ? - Vì khi chưa sanh thì các pháp thời là chẳng có. Chẳng có thì gọi là Vô danh, Vô tướng. Đã Vô danh, Vô tướng, thì chẳng thể dùng số tính đếm ví dụ mà biết rõ được, vì chẳng phải do nhân duyên sanh ra.

- Nay Thiện Nữ Thiên ! Thí dụ như tiếng trống là y nơi cây, y nơi da, cũng y nơi cái dùi và y nơi người thợ mà được ra tiếng v.v... Cho nên tiếng trống là không. Quá khứ cũng là không. Vị lai cũng là không. Hiện tại cũng là không.

Do có sao ? Vì âm thanh của tiếng trống này chẳng phải từ nơi cây sanh ra, cũng không phải từ nơi da mà sanh ra, cũng không phải từ nơi dùi trống mà sanh ra, cho đến chẳng phải từ nơi người thợ mà sanh ra. Tiếng trống này

chẳng phải ở nơi ba đời sanh ra, thế thời tiếng trống chẳng sanh. Nếu chẳng thể sanh được, thời chẳng thể diệt được. Nếu chẳng thể diệt thì tiếng trống không từ chỗ nào mà đến. Nếu không từ chỗ nào mà đến thì cũng chẳng từ chỗ nào ra đi. Nếu không có chỗ nào ra đi, như vậy thì tiếng trống là chẳng thường chẳng đoạn. Nếu chẳng thường chẳng đoạn, thì tiếng trống chẳng phải một, chẳng phải khác.

Do có sao ? Vì nếu như tiếng trống chẳng phải một chẳng khác, thì cũng đồng với pháp giới. Nếu như thế thì người phàm phu phải thấy được Chơn đế, được ở cảnh giới Niết-bàn an lạc vô thượng. Nghĩa này chẳng phải như vậy, cho nên gọi là “Chẳng phải một” (Bất nhất). Nếu như nói là khác, thì tất cả hành tướng của chư Phật, chư

Bồ Tát tức là hầy còn chấp trước, chưa được giải thoát khỏi sự trói buộc của phiền não, thời chẳng thể chứng được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bởi có sao ? - Vì tất cả bậc Thánh như ở trong pháp hành, pháp phi hành đồng theo trí huệ mà thi hành, cho nên nói là “Chẳng phải khác” (Bất dị). Vì thế Ngũ ấm chẳng phải có, chẳng phải không, không từ nơi nhân duyên mà sanh, nhưng chẳng phải là chẳng có Ngũ ấm. Chẳng qua, cảnh giới của bậc Thánh không thể dùng lời nói mà nghĩ bàn được. Cảnh giới của bậc Thánh là Vô danh, Vô tướng, Không nhân, Không duyên. Tuy nói cảnh giới mà không có cảnh giới, cũng không lời thí dụ, trước sau vắng lặng, xưa nay tự không. Bởi thế nên Ngũ ấm hay hiện ra Pháp giới.

- Này Thiện Nữ Thiên ! Như có người trai lành, gái lành nào muốn cầu đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mà còn phân biệt chơn khác, tục khác, như thế thật khó nghĩ bàn ! Đối với cảnh giới của Thánh phàm phải nghĩ tưởng chẳng khác ! Chẳng bỏ Tục để cũng chẳng bỏ Chơn để. Chỉ y nơi pháp giới mà tu hành đạo Bồ-đề.

Khi Đức Thế Tôn giảng nói những lời như thế rồi, Thiện Nữ Thiên vui mừng hơn hở, liền từ nơi chỗ ngồi đứng dậy, trịch vai áo bên phải, quỳ gối phải chầm đất, chấp tay cung kính nhưt tâm đánh lễ kính bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Những lời giảng nói của Đức Thế Tôn về chánh hạnh Bồ-đề, từ trước đến giờ, con nay phải chăm chỉ học tập.

Lúc ấy, vị Thế Chủ cõi Ta Bà là Đại Phạm Thiên Vương, ở trong đại chúng, hỏi Như Ý Bảo Quang Diệu Thiên Nữ Thiên :

- Hạnh Bồ-đề này thật là khó tu tập và khó thể hành trì. Vậy tâm ý của ông nghĩ sao ? Hành pháp môn nào theo hạnh Bồ-đề này mà được tự tại ?

Thiên Nữ Thiên liền đáp lời Phạm Vương rằng :

- Kính thưa Đại Phạm Thiên Vương ! Những lời giảng thuyết của Đức Phật là chơn thật thậm thâm. Tất cả kẻ phàm phu chẳng thể hưởng được pháp vị ấy. Đây là cảnh giới riêng của bậc Thánh, rất vi diệu, khó thể rõ biết. Nếu tâm của tôi y nơi pháp này mà an trụ thời được cảnh giới Tịnh lạc. Đây là lời chơn thật vậy ! Nguyện cho tất cả chúng sanh không lường không

ngần ở trong đời dữ năm trước đều được ba mươi hai tướng sắc vàng, chẳng phải tướng nam cũng chẳng phải tướng nữ, đều ngồi trên tòa sen báu thọ hưởng vô lượng sự an vui. Lúc đó, trên trời mưa xuống những hoa báu nhiệm mầu. Âm nhạc cõi trời chẳng khảy mà tự reo vang. Các món cúng dường thảy đều đầy đủ.

Thiện Nữ Thiên nói những lời như thế rồi, tất cả chúng sanh trong đời dữ năm trước đều đầy đủ ba mươi hai tướng sắc vàng, thân hình chẳng phải nam chẳng phải nữ (tức là chẳng còn có tướng riêng nam nữ như người trần tục), ngồi trên tòa sen báu, hưởng thọ vô lượng cảnh giới an vui cũng như ở trên cung trời Tha Hóa Tự Tại. Không có các đường ác, cây báu từng hàng hiện bày ra. Hoa sen thất bảo trùm

khắp thế giới. Trời mưa xuống bầy món báu thượng diệu. Hoa trời rơi xuống; nhạc trời dấy lên. Khi ấy, Như Ý Bảo Quang Diệu Thiện Nữ Thiên liền chuyển thân nữ hiện thành thân Phạm Thiên.

Bấy giờ, đức vua cõi trời Đại Phạm hỏi Như Ý Bảo Quang Diệu Thiện Bồ Tát rằng :

- Thiện Nữ thuở xưa tu hạnh Bồ-đề như thế nào ?

Bồ Tát đáp lời rằng :

- Kính thưa Phạm Vương ! Giống như là mặt trăng ở trong nước hay tu hành hạnh Bồ-đề, tôi cũng đã tu hành hạnh Bồ-đề; hoặc là tôi nằm mộng thấy hành hạnh Bồ-đề; tôi cũng tu hành hạnh Bồ-đề; cũng như trong ánh lửa trong giọt sương hành hạnh Bồ-đề, tôi cũng tu hành hạnh Bồ-đề; như

trong tiếng vang hành hạnh Bồ-đề, tôi cũng tu hành hạnh Bồ-đề.

Đại Phạm Thiên Vương nghe Bồ Tát thuyết giảng lời đây rồi, liền hỏi Bồ Tát rằng :

- Bồ Tát y theo pháp nào mà thuyết giảng như thế ?

Bồ Tát đáp :

- Kính thưa Đại Phạm Thiên Vương ! Không có một pháp nào mà thật có tướng nhân quả, tướng thành tựu.

Phạm Vương lại bạch Bồ Tát rằng:

- Nếu đúng như lời giảng thuyết của Bồ Tát, thì các người phàm phu ở trong thế gian này đều chứng được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác ?

Bồ Tát Như Ý Bảo Quang hỏi Phạm Vương rằng :

- Kính thưa Đại Phạm Thiên Vương ! Ngài ngẫm nghĩ như thế nào mà nói ra lời này ?

Bồ Tát Như Ý Bảo Quang liền đó giảng tiếp rằng :

- Thưa Phạm Vương ! Người có trí huệ và người ngu si mê hoặc có ý nghĩ khác; bậc Bồ Tát, hoặc không phải là bậc Bồ Tát cũng có ý nghĩ khác. Những bậc giải thoát có ý nghĩ khác, người chưa được giải thoát có ý nghĩ khác.

Thưa Phạm Vương ! Các pháp bình đẳng như thế không có gì sai khác. Nơi các pháp giới này đều là Như Như chẳng sai khác. Không có trung gian mà có thể chấp trì, cũng không có các pháp tăng giảm.

Thưa Phạm Vương ! Thí dụ như có vị huyễn sư khéo hiện bày ra những pháp huyễn thuật thiện xảo

và các đệ tử cũng là huyền thuật, ở nơi ngã tư đường lấy các món đất cát, cỏ cây, hoa lá... nhóm chung lại một chỗ, làm thành các thứ voi ngựa, xe cộ, quân lính và bảy món châu báu chứa đầy trong các kho...

Có những chúng sanh ngu mê vô trí chẳng biết các món ấy vốn là của huyền sư dùng huyền thuật làm ra. Do nơi chỗ thấy nghe, rồi tùy theo năng lực khởi sanh kiến chấp, nương chỗ thấy nghe tự cho là thật, nghĩ rằng : “Các vật voi, ngựa, châu báu... trước mặt ta đây đều là chơn thật”, cho nên chẳng cần phải suy nghĩ nữa.

Bậc người có trí huệ biết rõ các sự vật đây vốn là huyền hóa, chẳng phải chơn thật, chỉ do huyền sư dùng huyền thuật làm mê hoặc mắt người. Các món : voi, ngựa, xe cộ, kho tàng ấy, chỉ có danh tự mà

không thật thể, rồi tùy theo năng lực thấy biết, bậc người trí huệ do chẳng phát sanh kiến chấp, tự hiểu rằng : “Các sự vật kia không phải là chơn thật có”.

Người có trí huệ, tùy thuận lời nói thế gian nên đề xướng ra nhiều loại danh từ, đều vì muốn cho chúng sanh biết được Thật nghĩa, chứ còn sự thấy nghe hiểu biết của họ thì không phải như thế.

Thưa Phạm Vương ! Nếu có chúng sanh phạm phu ngu si, chưa được trí huệ của bậc Thánh xuất thế, chưa rõ biết tất cả pháp Như Như không thể dùng lời nói ngôn từ mà tỏ bày. Các chúng phạm ngu này, tùy theo chỗ, hoặc thấy nghe pháp hành cùng pháp phi hành; nên có những ý nghĩ : “Thiệt có các pháp như thế ! Đúng như chỗ thấy nghe của ta”.

Những người phàm phu, như chỗ thấy nghe, tùy theo năng lực do chấp Sở kiến mà tự nói rằng : “Đây là thật, còn các pháp kia chẳng phải là thật”. Rồi sau chẳng cần xét nghĩ nữa. Trái lại, nếu có chúng sanh chẳng phải là phàm phu, đã thấy được Đệ nhất Nghĩa đế, đã có trí huệ của bậc Thánh xuất thế, rõ biết tất cả các pháp Như Như chẳng thể dùng lời nói ngôn từ của thế gian mà chỉ bày. Đây là do trí huệ của bậc Thánh nhân, hoặc thấy hoặc nghe pháp hành, pháp phi hành, rồi tùy theo sở kiến, chẳng chấp trước chỗ thấy nghe, nói rằng : “Các pháp ấy chẳng phải là chơn thật có”, nên chẳng cần nhớ nghĩ trở lại nữa. Cho rằng : “Không thật có pháp hành, pháp phi hành. Như sự thấy biết của tôi chỉ là vọng tưởng tư

duy tướng hành, tướng phi hành, làm mê hoặc người không có trí huệ. Những pháp gọi là pháp hành, pháp phi hành, chỉ có danh tự mà không có thật thể. Như chỗ thấy biết của tôi, tùy theo năng lực chấp đắm sở kiến, tự cho lời nói của mình là thật, lời của người khác là không thật”.

Các bậc Thánh nhờn hay tùy thuận theo lời của thế gian, dùng các danh từ sự vật mà diễn nói, đều vì muốn cho chúng sanh rõ biết được Thật nghĩa.

Như thế đó, thưa Phạm Vương ! Các bậc Thánh nhân do có Thánh trí rõ biết những lẽ chơn thật, nên chẳng thể dùng pháp Như Như để nhiếp pháp hành cùng pháp phi hành. Pháp ấy là Như Như. Các bậc Thánh trí thấy đều rõ biết tên gọi

các pháp đều giả danh, nhưng vì muốn cho chúng sanh rõ biết được Thật nghĩa, nên phương tiện dùng nhiều loại ngôn từ thế gian để giảng thuyết.

Khi đó, Đại Phạm Thiên Vương hỏi Bồ Tát Như Ý Bảo Quang Diệu rằng :

- Có mấy loại chúng sanh hay hiểu rõ, hay thông suốt Chánh pháp vi diệu thậm thâm này ?

Bồ Tát đáp rằng :

- Thưa Phạm Vương ! Kể ra, có bao nhiêu chúng sanh như tâm huyễn hóa thì có bấy nhiêu chúng sanh hay hiểu rõ, hay thông suốt Chánh pháp thậm thâm.

Phạm Vương lại hỏi rằng :

- Đây là pháp huyễn hóa của người, tức là chẳng có thật. Như thế thì tâm sở từ đâu mà được ?

Bồ Tát đáp rằng :

- Thưa Phạm Vương ! Pháp giới như thế là chẳng có chẳng không. Chúng sanh như thế phải hay hiểu rõ, hay thông suốt ý nghĩa thâm thâm này.

Khi ấy, Phạm Vương bạch Đức Thế Tôn rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Ngài Như Ý Bảo Quang Diệu Bồ Tát đã chơn thật rõ biết nghĩa lý thâm sâu chẳng thể nghĩ bàn này.

Đức Phật dạy :

- Đúng như thế, đúng thật như thế ! Này Phạm Vương, đúng như lời ông nói. Do cố sao ? - Đây là Như Ý Bảo Quang Diệu Bồ Tát đã dạy Phạm Vương tu về pháp quán “Vô sanh nhẫn”.

Bấy giờ, Đại Phạm Thiên Vương cùng chư Phạm chúng từ nơi tòa

ngồi đứng dậy, trịch vai áo bên phải, quỳ gối phải sát đất, chắp tay cung kính đảnh lễ dưới chân Bồ Tát Như Ý Bảo Quang Diệu, thưa rằng :
“Thật ít có, thật là ít có ! Chúng tôi ngày nay may mắn được thấy Đại sư, được nghe Chánh pháp”.

Khi ấy, Đức Thế Tôn ở trong Nhứt thiết pháp thông đạt vô ngại, liền bảo Phạm Vương rằng :

- Như Ý Bảo Quang Diệu Bồ Tát đây ở đời vị lai sẽ được làm Phật hiệu là Đức Bửu Diệm Kiết Thượng Tạng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri. Đức Phật ấy nói ra Kinh điển Kim Quang Minh vi diệu này, ba ngàn ức Bồ Tát được Bất thối chuyển nơi đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tám ngàn ức Thiên tử chứng pháp Vô Cấu Tịnh, được thành tựu Thanh tịnh Pháp nhãn, vô lượng vô số Quốc

vương thân dân cõi nước ấy đều được pháp Nhãn tịnh. Năm mươi ức Tỳ-kheo đang hành Bồ-đề hạnh muốn thối Bồ-đề tâm, khi được nghe Như Ý Bảo Quang Diệu Bồ Tát thuyết pháp rồi, đầy đủ nguyện lực, tu hạnh Bồ-đề kiên cố chẳng thể nghĩ bàn, tâm Bồ-đề càng thêm tăng trưởng, liền đáp y đánh lễ Bồ Tát, phát tâm Vô thượng Thắng tấn. Đã phát tâm Vô thượng Thắng tấn rồi, nguyện cho công đức thiện căn của mình thấy đều đầy đủ, hồi hướng về quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Các vị Tỳ-kheo này nhờ công đức tu hành như thế, trải qua chín mươi đại kiếp sẽ được thành tựu đạo quả. Khi ra khỏi đường sanh tử, các vị Tỳ-kheo này được Phật thọ ký qua ba mươi kiếp a-tăng-kỳ, sẽ được thành Phật hiệu là Nan

Thắng Quang Vương. Nước tên là Vô Cấu Quang, đồng thời đều được chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đều đồng một hiệu gọi là Nguyễn Trang Nghiêm Giáng Xí Vương Phật.

Bấy giờ, Phật bảo Phạm Vương :

- Kinh Kim Quang Minh này nếu có người nào chánh văn chánh thính, sẽ được đại thần lực chẳng thể nghĩ bàn. Nay Phạm Vương ! Như có chúng sanh nào trong trăm ngàn đại kiếp tu hành pháp Lục Ba-la-mật mà không được đầy đủ phương tiện, nếu có người trai lành gái lành nào được nghe Kinh Kim Quang Minh này rồi đem ra biên chép, mỗi nửa tháng chuyên tâm đọc tụng, thì thiện công đức này hơn công đức chứa nhóm ở trước cả trăm phần ngàn phần, cho đến tính số ví dụ cũng không thể bì kịp được.

Này Phạm Vương ! Cho nên Ta nay hay khiến người tu học thọ trì Kinh này và sẽ vì người mà giảng nói rộng ra. Bởi có sao ? - Kinh điển thậm thâm vi diệu như thế, khi Ta đang thực hành đạo Bồ Tát, muốn được thông suốt Kinh này, thọ trì đọc tụng vì người giảng nói, phải như người lính xông vào chiến trận chẳng tiếc thân mạng vậy.

Này Phạm Vương ! Ví như Chuyển luân Thánh vương, nếu vua còn tại thế, thì ở trong thế gian có bảy món châu báu chẳng bị diệt mất. Khi vị vua này qua đời, tất cả bảy món châu báu tự nhiên chẳng còn.

Này Phạm Vương ! Kinh Kim Quang Minh vi diệu này, nếu còn ở đời, thì đại Chánh pháp bảo thầy đều chẳng bị diệt mất. Thế nên, phải nương vào Kinh Kim Quang

Minh này nghe nhận, đọc tụng, thọ trì, vì người giảng nói, khiến cho họ biên chép, ở trong phần công đức hành pháp Tinh tấn Ba-la-mật chẳng tiếc thân mạng, chẳng ngại nhọc nhằn lao khổ. Các hàng đệ tử của Ta đều phải làm như vậy, cần phải nên tinh tấn tu học.

Khi ấy, Đại Phạm Thiên Vương cùng vô lượng Phạm chúng, Đế Thích, Tứ Thiên Vương và chúng Dạ-xoa, đều từ chỗ ngồi đứng dậy, trích vai áo bên phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay cung kính bạch Phật rằng :

- Tất cả chúng con đều muốn thủ hộ lưu thông Kinh điển Kim Quang Minh vi diệu này, cho nên, nếu như có vị Pháp sư thuyết pháp gặp các tai nạn, chúng con sẽ diệt trừ hết, khiến được đầy đủ các việc lành, sắc diện tươi tốt, biện tài vô

ngại, chất tâm an lạc thư thái. Bây giờ, tất cả chúng sanh trong pháp hội này đều được an vui. Cõi nước có bị mất mùa đói kém oán tặc và loài phi nhơn làm cho sợ sệt, chúng con sẵn sàng giúp đỡ trừ dẹp, khiến cho nhân dân được đầy đủ ấm no, vui vẻ hòa hợp, đó đều là nhờ oai lực của Tứ Thiên Vương chúng con. Nếu có người nào cúng dường Kinh điển này, thì chúng con cũng sẽ vì người ấy hết lòng ủng hộ, giống như Phật không khác.

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Y Không Mãn Nguyện – Thứ chín

HẾT

KINH

KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ NĂM

- Đời nhà Tùy, chùa Đại Hưng Thiện,
Ngài Sa-môn THÍCH BỬU QUÝ hiệp tập
- Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng Pháp sư,
Pháp hiệu ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạn Hán

PHẨM TỬ THIÊN VƯƠNG

THỨ MƯỜI

Lúc bảy giờ, Tỳ - sa - môn Thiên Vương, Đề-đâu-lại-tra Thiên Vương, Tỳ-lưu-lặc-xoa Thiên Vương, Tỳ-lưu-bát-xoa Thiên Vương, những vị Thiên Vương này đều từ chỗ ngồi đứng dậy, trích vai áo bên phải, quỳ gối

phải sát đất, chấp tay cung kính bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn !
Kính Kim Quang Minh nhiệm mầu này là vua của tất cả các Kinh, các Đức Phật thường hay hộ trì, là công đức thậm thâm vi diệu trang nghiêm của Bồ Tát, thường được chư Thiên cung kính, hay khiến các vị Thiên Vương sanh tâm hoan hỷ, và Tứ Thiên Vương Hộ Thế thường hay ngợi khen tán thán.

Kinh này hay chiếu sáng các cung điện cõi trời.

Kinh này hay giúp cho chúng sanh được an vui.

Kinh này hay khiến cho các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, và các sông ngòi tránh khỏi sự tiêu hao khô kiệt.

Kinh này hay trừ tất cả sự sợ sệt.

Kinh này hay diệt trừ tất cả các sao dữ biến hiện điềm lạ.

Kinh này hay trừ tất cả sự lo buồn khổ não.

Nói tóm lại, Kinh này hay trừ diệt cho tất cả chúng sanh không lường không ngần trăm ngàn nỗi khổ não.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Kinh Kim Quang Minh vi diệu nhiệm mầu này, như ở trong đại chúng, có người rộng nói rao bày tuyên thuyết, chúng con là Tứ Thiên Vương cùng các quyền thuộc được nghe pháp vị cam lồ Vô thượng này, thân tâm tăng trưởng, khí lực mạnh mẽ, đầy đủ các oai đức.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tứ Thiên Vương chúng con nguyện vì thế gian làm bậc Pháp vương, rộng nói Chánh pháp, tu theo Chánh pháp, dùng Chánh pháp trị đời.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tứ Thiên Vương chúng con cùng chư Thiên, Long, Quỷ, Thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... dùng Chánh pháp an trụ thế gian, ngăn các quỷ dữ ăn nuốt tinh khí của người.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tứ Thiên Vương chúng con gồm đủ hai mươi tám bộ các quỷ thần... và không lường trăm ngàn quỷ thần, dùng Thiên nhãn thanh tịnh sáng suốt quán sát ủng hộ chúng sanh trong cõi Diêm-phù-đề.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Bởi vậy cho nên chúng con có tên là “VUA HỘ THẾ”. Nếu trong cõi nước nào có các cảnh suy vi oán tặc xâm hại, đói khát bệnh tật và các việc gian nan thống khổ, như có vị Tỳ-kheo thọ trì Kinh này, Tứ Thiên Vương chúng con sẽ cùng nhau

khuyến thỉnh, khiến cho vị Tỳ-kheo ấy nhờ thần lực chúng con mau đến chỗ xóm làng thành ấp của cõi nước kia rộng nói rao bày Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này, khiến cho tất cả trăm ngàn việc suy vi như thế thủy đều diệt hết.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như có vị Quốc vương ở tại nước mình thọ trì Kinh điển, khi vị Quốc vương này đến nước khác thuyết pháp, vị vua nước ấy phải đến chỗ vị Quốc vương thuyết pháp, một lòng lắng nghe thọ trì Kinh điển nhiệm mầu này. Khi được nghe Kinh pháp nhiệm mầu rồi, vua rất vui mừng phát tâm cung kính ủng hộ vị quốc vương thuyết pháp.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tứ Thiên Vương chúng con, tâm thường siêng năng giữ gìn ủng hộ vị vua thọ trì Kinh này và những

nhân dân trong nước của vị vua ấy, vì họ mà trừ diệt những điều suy tổn sợ sệt khiến cho được an vui.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như có Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, thọ trì Kinh điển này, nếu có các vị Nhân vương thường hay cúng dường bố thí ủng hộ cho các vị ấy, thì con và tất cả Tứ Thiên Vương cũng hay khiến cho cõi nước của các vị Nhân vương này và nhân dân trong nước được đầy đủ sự yên vui, không có các việc lo sợ.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như có bốn chúng đọc tụng, thọ trì Kinh điển nhiệm mầu này, nếu có vị Nhân vương nào thường hay cung kính cúng dường tôn trọng khen ngợi, Tứ Thiên Vương chúng con lại cũng phải khiến cho vị vua này ở trong các vua thường được đệ nhất sự cúng dường cung kính tôn trọng

ngợi khen, cũng khiến cho các vị vua khác ái mộ công đức lợi lành ấy.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn tán thán các vị Hộ Thế Thiên Vương :

- Lành thay ! Quý hóa thay ! Tứ Thiên Vương các ông ở đời quá khứ đã từng cúng dường cung kính tôn trọng ngợi khen không lường trăm ngàn ức các Đức Phật, cũng đã từng gieo trồng căn lành ở các Đức Phật, luận nói Chánh pháp, tu hành Chánh pháp, dùng Chánh pháp trị đời, làm vua cõi trời cõi người.

Các ông ngày nay, làm việc lợi ích lâu dài cho các chúng sanh, thường thực hành tâm Đại bi, bố thí cho chúng sanh tất cả các món vui vẻ đầy đủ, hay ngăn chặn những điều ác, siêng làm các việc lành. Do nghĩa đây, nếu có vị Nhân vương hay cúng dường cung kính

Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này, chính các ông phải nên hộ niệm, diệt trừ các sự khổ não, khiến cho được an vui. Như thế, Tứ Thiên Vương các ông và quyến thuộc không lường không ngần trăm ngàn quý thân; nếu hay hộ niệm người trì Kinh này, tức là hộ trì Chánh pháp của chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai. Tứ Thiên Vương các ông và Thiên chúng trăm ngàn quý thân, khi cùng thần A-tu-la tranh đấu, các ông và chư Thiên thường được sự thắng lợi. Các ông nếu hay hộ niệm Kinh này, đều được tiêu trừ tất cả việc khổ, những việc oán tặc đói khát, bệnh tật. Nếu bốn bộ chúng hay thọ trì đọc tụng Kinh này, các ông cũng nên hết lòng giữ gìn ủng hộ, dẹp trừ các việc buồn phiền, đem lại những sự an vui.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên Vương lại bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn !
Kính Kim Quang Minh nhiệm mầu này ở đời vị lai, chỗ nào có rao bày, hoặc ở cõi nước thành ấp, xóm làng, tùy theo chỗ đi đến, như có vị quốc vương dùng Thiên luật trị đời, lại hay cung kính chí tâm nghe thọ trì Kinh điển, chúng con thường theo hộ niệm tôn trọng cúng dường người trì Kinh ấy. Do nhân duyên đây, bốn bộ quỷ thần chúng con thường được nghe Kinh điển nhiệm mầu này, nghe rồi thân tâm liền được tăng ích, khí lực mạnh mẽ, đầy đủ oai đức. Cho nên chúng con và tất cả không lường các quỷ thần, thường hay ẩn hình theo chỗ Kinh điển nhiệm mầu này được rao bày, mà giúp đỡ ủng hộ người thọ trì Kinh không bị các tai nạn. Chúng

con cũng khiến cho vị quốc vương cùng nhân dân cõi nước được nghe Kinh điển nhiệm mầu này thấy đều an ổn, quân giặc phương khác muốn đến quấy nhiễu cũng phải thối lui.

Nếu có vị Nhân vương nào đang thọ trì Kinh này, mà vị vua ở nước gần bên khởi tâm oán địch, dấy lên ý nghĩ : “Ta phải dùng bốn bộ binh sang đánh phá làm cho bờ cõi nước kia bị hư hoại”.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Do sức oai thần của Kinh điển này, trong nước của vị vua có tâm oán địch muốn làm những việc lưu nạn kia, tự nhiên dấy động lên các điều tai họa suy vi bệnh tật, làm cho ngăn ngại ý muốn đem binh đi chinh phạt.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Khi trong nước kẻ có tâm oán địch khởi lên các việc tai nạn như thế; lúc bấy

giờ, chúng con đem không lường trăm ngàn quyến thuộc quý thân ẩn hình ủng hộ cõi nước của vị Nhân vương ấy, khiến cho kẻ oán địch sanh lòng sợ sệt khi thấy các việc tai họa tự dấy lên trong nước mình, nên có ý rút lui, không còn dám động binh đem sang quấy rối nước kia, huống chi là có việc phá hoại.

Lúc ấy, Đức Phật khen ngợi bốn vị Thiên Vương :

- Lành thay, lành thay ! Tứ Thiên Vương các ông thường hay ủng hộ Ta trong trăm ngàn ức na-do-tha kiếp, tu tập đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Các vua cõi người thường hay thọ trì cung kính cúng dường Kinh này, cũng được các ông hộ niệm dứt hết các việc buồn lo hoạn nạn, tâm được an vui. Các ông thường theo giữ gìn cung điện, nhà cửa thành

ấp, xóm làng, đất đai, bờ cõi, nhân đến giặc giã đều khiến cho được lui tan, dứt hết các sự buồn rầu khổ não, được an ổn vui vẻ, cũng khiến cho tất cả chúng sanh cõi Diêm-phù-đê và các vị vua không bị các sự suy vi tranh tụng.

Này Tứ Thiên Vương ! Nên biết cõi Diêm-phù-đê có tám muôn bốn ngàn thành ấp, tám muôn bốn ngàn các vị vua đều ở trong cõi nước của mình hưởng sự an nhàn vui vẻ tự tại, tự mình có nhiều vàng bạc, châu báu, các món đều đầy đủ, không bị người cướp giạt, do nơi đời trước các vị vua ấy có được công đức tu hành thiện nghiệp, mà đời nay được thọ hưởng phước báu, không sanh lòng làm việc dữ tham cầu nước khác, trong tâm thường nghĩ làm các việc lợi ích cho chúng sanh, thường có tâm từ bi nên được

tâm chẳng tranh tụng, tâm chẳng phá hoại, tâm không ràng buộc, tâm không sâu khổ. Nhân dân ở tại các cõi nước này tự sanh lòng yêu thương nghĩ nhớ lẫn nhau, trên dưới hòa thuận như nước với sữa, khiến các căn lành càng thêm tăng trưởng. Do nhân duyên đây mà cõi Diêm-phù-đề được sung túc vui vẻ, nhân dân mạnh khỏe, đất đai màu mỡ phì nhiêu, khí âm dương điều hòa không sai thời tiết, nhật nguyệt tinh tú không mất độ thường, mưa gió thuận thời, không có các tai họa, nhân dân đông đảo, tự mình đầy đủ tiền của, tâm không tham lam cũng không ganh tị, tất cả đều làm mười việc lành, sau khi mạng chung sanh về cõi trời, làm cho các chúng cõi trời càng thêm đông nhiều.

Nếu ở đời sau có các vị vua nghe Kinh điển này, cùng bốn bộ

chúng phát tâm cúng dường, cung kính thọ trì Kinh pháp, thời các vị vua ấy chắc chắn sẽ được lợi ích an vui. Các ông Tứ Thiên Vương và vô lượng trăm ngàn quỷ thần quyến thuộc ! Bởi cố sao ? Nay Tứ Thiên Vương ! Nếu thường được nghe Kinh điển này, thời là đã đặng gặp được Chánh pháp, uống nước cam lồ, thân tâm càng được lợi ích, khí lực càng thêm mạnh mẽ, lòng tinh tấn dũng mãnh, đầy đủ các oai đức.

Các vị Nhân vương đây, nếu hay chí tâm nghe nhận thọ trì Kinh điển này, là đã thường hay cúng dường Ta. Nếu cúng dường cho Ta tức là đã cúng dường chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai. Nếu hay cúng dường chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai, thời được thành tựu công đức không thể nghĩ bàn. Do nhân duyên đây, cho nên các Nhân vương thường

được ủng hộ, và hậu phi, vương tử, thể nữ quyền thuộc trong cung cũng thường được ủng hộ, những việc suy vi buồn phiền đều tiêu diệt hết, hưởng được giàu sang, cung điện vườn cây thảy đều thanh tịnh, không có các sự tai biến, các thân ủng hộ nhà cửa cũng được tăng thêm oai đức, hưởng thọ sự vui vẻ không lường, trong nước nhân dân đều được năm món vui, tất cả việc dữ thảy đều tiêu tan.

Khi ấy, Tứ Thiên Vương bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nếu ở đời sau có vị vua nào muốn được giữ gìn thân mình và hoàng hậu, cung phi, các vương tử, nhà cửa, cung điện cũng đều được ủng hộ, thân mình được đệ nhất thù thắng, muốn được công đức không thể nghĩ bàn, muốn được chứa nhóm vô

lượng phước đức, trong nước không có xảy ra các việc oán tặc, không bị các việc buồn khổ... Kính bạch Đức Thế Tôn ! Vị vua này không nên có tâm buông lung rối động, mà phải có lòng cung kính khiêm nhường, phải nên trang nghiêm cung điện nhà cửa tốt đẹp thứ nhất, dùng nước thơm rưới đất, rải các thứ hoa, trải tòa đại pháp, lập đại pháp tòa sư tử, dùng không lường các món trân bảo, các vật kỳ lạ trang nghiêm pháp tòa, cùng vô số các món tràng phan bảo cái rất xinh đẹp, treo lên để cúng dường, sau đó tự mình tắm gội sạch sẽ, dùng hương thơm thoa mình, mặc y thanh tịnh, đeo chuỗi anh lạc trang nghiêm, ngồi lên tòa nhỏ, không có tâm tự cao, khiêm nhường không buông lung, hạ mình thấp kém, dẹp bỏ tánh kiêu mạn, nhứt tâm lắng nghe Kinh điển nhiệm mầu.

Đối với bậc Pháp sư, vị vua này phải khởi tưởng như là Đức Thế Tôn, còn đối với hoàng hậu, thể nữ, thái tử cùng các quyến thuộc trong cung thấy đều sanh lòng lành hiện bày nơi dung nhan và lời nói, dùng các món cung kính cúng dường Pháp sư đầy đủ. Vị vua ấy được khuyến hóa rồi, liền được không cùng các sự vui vẻ, trong lòng lại thâm ưa thích, làm nhiều việc lợi ích mà tâm không mỏi mệt, đối với vị Pháp vương lại càng tăng thêm lòng kính trọng.

Lúc bấy giờ, Phật bảo Tứ Đại Thiên Vương :

- Khi ấy, Nhân vương liền mặc áo trắng sạch tinh khiết, đeo các chuỗi anh lạc trang nghiêm, tay cầm Bảo cái làm bằng tơ trắng mềm mại xinh đẹp dâng lên, sửa sang dung nghi tề chỉnh, cúi mình cầu thỉnh với người nói pháp. Do nhân duyên

đây, vị Nhân vương này tùy theo trong mỗi bước đi, thời là đã cúng dường và gặp được trăm ngàn vạn ức na-do-tha chư Phật Thế Tôn, lại được ra khỏi các nghiệp sanh tử. Đời sau, trong các kiếp thường làm vua Chuyển Luân, tùy theo mỗi việc làm hiện đời mà được công đức cùng sức tự tại hiện bày không thể nghĩ bàn, thường được cung điện làm bằng bảy báu rất nhiệm mầu tối thắng ở cõi trời, cõi người, sanh ở cõi nào cũng được lợi ích sống lâu, lời lẽ nói ra người đều tin dùng, không bị hoạn nạn; thường được người, trời cung kính khen ngợi. Ở cõi trời, cõi người được sự vui vẻ không cùng, thế lực mạnh mẽ, đầy đủ oai đức, thần sắc nhiệm mầu đoan nghiêm thứ nhất, thường gặp chư Phật và Thiện tri thức, thành tựu phước đức đầy đủ không lường.

Này Tử Thiên Vương ! Vị Nhân vương kia đã thấy được vô lượng các thứ công đức lợi ích như thế, cho nên phải tự thân ra cung thỉnh Pháp sư, hoặc một do tuần cho đến trăm ngàn do tuần. Đối với Pháp sư phải nên khởi tưởng như là thấy Phật, nên nghĩ như vậy : “Hôm nay, Đức Chánh trí Thích Ca Như Lai vào cung điện ta thọ sự cúng dường, vì ta thuyết pháp. Ta được nghe pháp đây rồi liền không lui sụt đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, gặp được trăm ngàn vạn ức na-do-tha Phật, đã được cúng dường các Đức Phật quá khứ, hiện tại, vị lai, dứt hết nỗi khổ trong ba ác đạo. Ta nay đã gieo trồng nhân duyên được làm vô lượng trăm ngàn Chuyển luân Thánh vương, Thích Đề Hoàn Nhơn, đã gieo trồng không lường các chủng tử thiện căn, đã khiến trăm ngàn

vạn ức chúng sanh qua khỏi biển sanh tử, chứa nhóm không lường các phước báu, hậu cung quyển thuộc đều được sự ủng hộ, cung điện nhà cửa, các việc suy vi thảy đều tiêu diệt hết, trong nước không có giặc giã đao binh, oán tặc phương khác cũng không thể xâm lăng được”.

Các ông Tứ Thiên Vương ! Vị Nhân vương ấy phải nên cúng dường Chánh pháp thanh tịnh, thọ trì Kinh điển nhiệm mầu, và phải cung kính cúng dường tôn trọng khen ngợi nếu như có bốn chúng thọ trì Kinh này, cũng phải hồi hướng công đức tối thắng này cho tất cả quyển thuộc chư thiên quý thần đều được thành tựu các công đức lành, hiện đời thường được không lường không ngần các sự lợi ích tự tại chẳng thể nghĩ bàn, oai đức thế lực thành tựu đầy đủ,

thường dùng Chánh pháp bẻ dẹp các điều hung dữ ở đời.

Lúc ấy, Tứ Thiên Vương bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như ở đời sau có các vị vua cung kính thực hành đúng theo Chánh pháp, chí tâm nghe Kinh này rồi thọ trì, và cung kính cúng dường tôn trọng ngợi khen bốn bộ chúng thọ trì Kinh này, sửa sang nhà cửa trang nghiêm, dùng nước hoa rưới đất, nghe pháp một lòng nhớ nghĩ. Chúng con, Tứ Thiên Vương cũng ở trong đó nghe pháp, cầu cho các vị vua được nhiều lợi ích ấy, dùng thiếu phần bố thí cho chúng con.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Chỗ ngồi của vị vua thuyết pháp, chúng con sẽ đến vây quanh, dùng các thứ hương thơm cúng dường Kinh

điển, mùi hương thơm ấy trong một niệm, liền xông đến tất cả cung điện của chư thiên chúng con, các khói hương kia biến thành hương Bảo cái rất nhiệm mầu, ánh vàng chiếu sáng cung điện Thích Phạm, chúng con Đại Biện thiên thần, Công Đức thiên thần, Kiên Lao địa thần, Tán Chỉ địa thần, Tối Đại tướng quân, hai mươi tám bộ Đại tướng quỷ thần, trời Ma-hê-thủ-la, thần Kim Cang Mật Tích, Đại tướng Dược-xoa Ma-ni-bạc-đà, quỷ mẹ cùng với năm trăm quỷ con đồng vây quanh, A Nậu Đạt Long vương, Ta Kiệt La Long vương, tất cả các vị ấy ở nơi cung điện của mình, mỗi mỗi đều nghe được mùi thơm này, và thấy ánh sáng hào quang của hương bảo cái chiếu soi, ánh sáng hương bảo cái cũng chiếu khắp tất cả các cung điện của chư thiên.

Phật bảo :

- Này Tứ Thiên Vương ! Ánh sáng của hương bảo cái đây, chẳng phải chỉ chiếu sáng đến cung điện của Tứ Thiên Vương các ông. Bởi cớ sao ? Vì khi các vị Nhân vương tay bưng lư hương cúng dường Kinh này, thời mùi hương đó trong khoảng một niệm liền biến khắp cả ba ngàn Đại thiên thế giới, trăm ức mặt trời, mặt trăng, trăm ức biển lớn, trăm ức núi Tu Di, trăm ức núi Thiết Vi lớn, Thiết Vi nhỏ và các núi chúa, trăm ức bốn châu thiên hạ, trăm ức cõi Tam thập tam thiên, những đến trăm ức cõi Phi Tưởng Phi Phi Tưởng thiên. Trong ba ngàn Đại thiên thế giới, trăm ức cõi Tam thập tam thiên, tất cả cung điện của rồng, thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... Và ở giữa hư không,

đều có đầy đủ các mùi hương làm thành hương bảo cái.

Hương bảo cái kia sắc vàng chiếu sáng cung điện của ba ngàn Đại thiên thế giới như thế, đều là do sức oai thần của Kinh này. Cho nên, khi các vị Nhân vương tay bưng lư hương cúng dường Kinh này, mỗi mỗi mùi hương chẳng những biến khắp ba ngàn Đại thiên thế giới đây, mà trong khoảng một niệm cũng biến khắp đến mười phương không lường không ngần hằng hà sa trăm ngàn vạn ức các thế giới chư Phật trong mười phương. Nơi các cõi Phật ở trên hư không, mùi hương này cũng biến thành hương bảo cái. Ánh vàng sáng chiếu cũng lại như thế. Chư Phật Thế Tôn nghe được mùi hương nhiệm mầu đây rồi, và thấy hương bảo cái ánh vàng sáng chiếu khắp cả mười phương thế giới, hằng

hà sa số chư Phật Thế Tôn đồng thị hiện thân lực biến hóa. Khi thị hiện xong, dị khẩu đồng âm khen ngợi người nói pháp : “Lành thay, lành thay ! Đại sĩ ! Người nay khéo hay rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu như thế, thời đã thành tựu không lường không ngần công đức chẳng thể nghĩ bàn. Nếu có người chỉ nghe Kinh điển nhiệm mầu này, cũng được công đức chẳng phải là ít, huống chi là người thọ trì, đọc tụng, vì chúng sanh mở bày, chỉ dạy, phân biệt rộng nói nghĩa lý của Kinh”.

Do có sao ? Vì Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này được không lường không ngần muôn ngàn ức na-do-tha chư Bồ Tát hộ niệm. Người nghe được Kinh này rồi, chẳng bị thối chuyển nơi đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lúc bấy giờ, mười phương không lường không ngần hăng hà sa số chư Phật thế giới, dị khẩu đồng âm cùng khen ngợi rằng : “Này Thiện nam tử ! Người ở đời sau quyết định sẽ được ngồi dưới Bồ-đề đạo tràng thành bậc Tối tôn Tối thắng trong ba cõi, công đức cao vượt trên tất cả chúng sanh, siêng năng tu tập các khổ hạnh, khéo hay trang nghiêm Bồ-đề đạo tràng, hay phá trừ bẻ dẹp ba ngàn Đại thiên thế giới các tà sư ngoại đạo, hay hàng phục được các loài ma quỷ dị hình, rõ biết các pháp Đệ nhất Tịch diệt Thanh tịnh Vô cấu, thành tựu đạo quả Vô thượng Bồ-đề.

Này Thiện nam tử ! Người hay ngồi nơi bảo tòa Kim Cang chuyển Pháp luân Vô thượng, được mười hai món Pháp luân nhiệm mầu mà chư Phật thường khen ngợi, hay đánh

trống đại pháp Vô thượng, hay thối loa diệu pháp Vô thượng, hay dựng lập pháp tràng tối thắng Vô thượng, hay đốt đuốc pháp sáng chói Vô thượng, hay rưới nước cam lồ Vô thượng, hay dứt trừ được vô lượng phiền não oán kết, hay khiến trăm ngàn vạn ức na-do-tha chúng sanh vượt qua không lường không ngần các biển khổ đáng sợ sệt, hay thoát khỏi vòng sanh tử luân hồi không bờ mé, lại gặp được không lường vạn ức na-do-tha các Đức Phật”.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên Vương lại bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này, ở đời hiện tại và đời vị lai, có năng lực sanh ra vô lượng các thứ công đức. Nếu các Nhân vương nghe được Kinh Kim Quang Minh này, tức là đã ở trong muôn ức không lường các

Đức Phật gieo trồng căn lành, chúng con sẽ thường cung kính nhớ nghĩ đến vị Nhân vương ấy, nên cũng được những phước đức lợi ích không lường. Tứ Thiên Vương chúng con, cùng không lường trăm ngàn muôn ức quỷ thần quyến thuộc ở nơi cung điện của mình, thấy mùi hương thơm xông lên làm thành hương bảo cái ứng hiện các điềm lành, chúng con thấy đều ẩn giấu thân mình, vì muốn nghe pháp nên đến chỗ cung điện của vị vua thuyết pháp. Khi ấy, Đại Phạm Thiên Vương, Thích Đề Hoàn Nhơn, Đại Biện thiên thân, Công Đức thiên thân, Kiên Lao địa thần, Tán Chỉ quỷ thần, các Đại tướng quân..., hai mươi tám bộ quỷ thần Đại tướng, Ma-hê-thủ-la, Kim Cang Mật Tích, Đại tướng Dược-xoa Ma-ni-bạt-dà, quỷ mẹ và năm trăm quỷ con đồng vây quanh, A Nậu Đạt Long

vương, Ta Kiệt La Long vương, không lường trăm ngàn vạn ức na-do-tha chư thiên và các quỷ thần, các vị ấy đều muốn nghe pháp nên tự ẩn hình đến nơi cung điện của vị Nhân vương thuyết pháp. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Chúng con Tứ Thiên Vương và các quyến thuộc không lường chúng quỷ thần, đồng lòng ủng hộ Nhân vương làm bậc Thiệ tri thức, cùng đồng làm một hạnh lành, cùng nhau hay làm các pháp bố thí. Vị Nhân vương kia khéo hay làm bậc Vô thượng Đại thí chủ, rưới pháp cam lồ ban cho chúng con đều được đầy đủ, chúng con thấy đồng ủng hộ vị vua này diệt hết các việc suy vi, cung điện nhà cửa xóm làng trong nước đều được an ổn, các giặc oán thù thấy đều tiêu diệt.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nếu có Nhân vương đối với Kinh này sanh

lòng nhằm chán chẳng ưa thích nghe, lòng không cung kính cúng dường khen ngợi tôn trọng. Như bốn bộ chúng, có người đọc tụng giảng nói Kinh này, lại cũng chẳng hay cung kính cúng dường, tôn trọng, khen ngợi; thì Tứ Thiên Vương chúng con và các quyến thuộc quý thân liền khiến cho người đó không được nghe Chánh pháp, chẳng được hưởng vị cam lồ, mất sự lợi ích lớn trong Phật pháp, không có thể lực và oai đức, mất phước báu cõi trời, thường sanh vào đường ác thú.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tứ Thiên Vương chúng con và vô lượng quý thân sẽ xa lìa nước đó. Chẳng những chúng con, mà không lường các vị thiện thân giữ gìn đất nước đó cũng đều như vậy. Sau khi chư thiên chúng con và các quý thân đã bỏ đi rồi, nước kia thường bị các tai

nạn kỳ lạ. Tất cả dân chúng mất hết tâm lành, chỉ có những việc giận hờn tranh cãi, cùng nhau phá hoại, bị nhiều bệnh tật, sao chổi hiện diêm quái dị, sao băng núi lở, hiện năm thứ sao trái mất độ thường, hai mặt trời đều hiện, nhật thực, nguyệt thực, cầu vòng đen, trắng, đỏ hiện ra vô số; đại địa chấn động, sấm sét nổi dậy, mưa lớn gió dữ, ngày đêm tối tăm, không có mặt trời mặt trăng. Lúa gạo kém thiếu đói khát, bị nhiều oán tặc từ phương khác đến phá hoại, nhân dân nước đó thường bị khổ não, không có điều gì được vui vẻ.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Chúng con Tứ Thiên Vương và không lường trăm ngàn vị quý thần ủng hộ nước này, khi các vị thiện thần đã bỏ đi rồi, thì cõi nước này mới bị vô lượng tai họa xấu ác xảy ra như vậy.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nếu có vị vua nào muốn cho tự thân và đất nước mình được nhiều sự an vui, muốn cho chúng sanh ở cõi nước mình được giàu sang đầy đủ, muốn hàng phục được tất cả ngoại đạo, muốn được ủng hộ tất cả các nước, muốn dùng Chánh pháp trị đời, muốn cho cõi nước mình nhân dân không bị các điều sợ sệt. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Các vị vua này phải nên nhứt tâm lắng nghe, cung kính cúng dường đọc tụng thọ trì Kinh điển nhiệm mầu này. Tứ Thiên Vương và các quỷ thần chúng con, nhờ nghe Chánh pháp được lớn căn lành, lại uống được pháp vị cam lồ Vô thượng, thân tâm tăng ích, sức lực mạnh mẽ. Chúng con và hàng chư thiên đều được lợi ích. Chúng trời càng thêm đông nhiều. Bởi có sao ? - Do vì các Nhân vương chí tâm thọ trì Kinh này. Chẳng hạn

như các vị Phạm Thiên muốn luận nói về việc cõi trời, Thích Đề Hoàn Nhơn luận nói các việc lành, người được năm pháp thân thông thì luận nói về việc thần tiên.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Hàng Phạm Thiên, Thích Đề Hoàn Nhơn cùng những người được năm pháp thân thông, tuy có trăm ngàn ức na-do-tha không lường Thắng Luận, nhưng Kinh Kim Quang Minh này rất là tối thắng. Do cố sao ? - Đức Như Lai nói Kinh Kim Quang Minh này là vì chúng sanh, là vì muốn cho tất cả Nhân vương trong cõi Diêm-phù-đề biết dùng Chánh pháp trị đời, và cho tất cả chúng sanh đều được an vui, vì lòng thương xót muốn hộ niệm cho tất cả chúng sanh, muốn giúp cho chúng sanh không có các điều khổ não, không bị các cõi nước khác phá hoại, các việc hung dữ đều không đến với

mình. Muốn cho cõi nước không có những sự ưu não. Dùng Chánh pháp để giáo hóa, không có những việc tranh tụng. Cho nên, các vị Nhân vương ở trong cõi nước của mình phải đốt lên ngọn đuốc trí huệ sáng soi Chánh pháp, làm lợi ích cho chúng trời, người. Chúng con Tứ Thiên Vương, không lường chúng quỷ thần và các thiện thần ở trong cõi Diêm-phù-đề đều do nhân duyên đây mà được uống pháp vị cam lồ, được sức lực mạnh mẽ, oai đức đầy đủ, hộ trì chúng sanh trong cõi Diêm-phù-đề được an ổn giàu vui, cõi nước được thái bình thanh trị, nhân dân đời này được khỏe mạnh sung túc, đời sau trong vô lượng na-do-tha kiếp không thể nghĩ bàn, thường được thọ hưởng khoái lạc vi diệu đệ nhất, lại gặp được vô số chư Phật gieo trồng các căn lành, về sau sẽ được chứng thành đạo quả

giải thoát. Được các công đức không lường như thế đều là do nơi Đức Như Lai Chánh Biến Tri đã nói ra.

Đức Như Lai ở đời quá khứ, nhờ sức Đại bi mà vượt hơn trăm ngàn ức na-do-tha các Phạm Thiên..., cũng vượt hơn không lường trăm ngàn ức na-do-tha các Thích Đề Hoàn Nhơn là nhờ sức tu khổ hạnh, cho nên Đức Như Lai vì các chúng sanh mà rộng nói Kinh Kim Quang Minh này. Nếu trong cõi Diêm-phù-đề, tất cả chúng sanh và các Nhân vương ở thế gian và xuất thế gian, khi muốn làm việc quốc sự, hoặc muốn tạo ra bộ Thế Luận nào, thấy đều nhờ nơi nhân duyên phước báu trì tụng Kinh này, tất cả chúng sanh nhờ vậy đều được an lạc vui vẻ.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Do nhân duyên đây mà các hàng Nhân vương phải nên chí thành trì tụng

cung kính tôn trọng khen ngợi Kinh này.

Khi ấy, Phật lại bảo Tứ Thiên Vương :

- Các ông Tứ Thiên Vương và quyến thuộc không lường trăm ngàn na-do-tha quý thân ! Các Nhân vương đây nếu hay chí tâm nghe Kinh điển này, lại còn cung kính cúng dường tôn trọng khen ngợi, thì Tứ Thiên Vương các ông phải nên ủng hộ, dẹp hết các việc lo buồn, sợ sệt, khiến thân tâm họ được an lạc. Nếu có người hay rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu này, ở trong cõi trời, cõi người làm việc Phật sự lớn lao, đem lại rất nhiều lợi ích cho vô lượng chúng sanh. Đối với người như thế, Tứ Thiên Vương các ông phải nên ủng hộ, chớ để cho người ấy bị các duyên rối loạn, và khiến cho tâm được yên tịnh vui vẻ để

còn tiếp tục rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu vi diệu này.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên Vương từ chỗ ngồi đứng dậy, trích áo bày vai phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay ở trước Đức Thế Tôn nói bài kệ khen ngợi :

Diện mục Đức Phật
Như trăng thanh tịnh
Đầy đủ trang nghiêm
Diện mục Đức Phật
Như ánh mặt nhật
Phóng chiếu hào quang
Diện mục Như Lai
Rất sáng trong sạch
Răng trắng không như
Như ngó hoa sen
Công đức không lường
Cũng như biển lớn
Trí rộng không bờ
Nước pháp tràn đầy
Trăm ngàn Tam muội

Không có thiếu khuyết
Lòng bàn chân đầy
Hiện ngàn luân tướng
Kẽ chân màng lưới
Giống như ngỗng chúa
Quang minh chói sáng
Như núi báu chúa
Nhiệm mầu trong sạch
Như vàng ròng luyện
Tất cả phước đức
Không thể nghĩ bàn
Công Đức Như Lai
Cao vọi như núi
Con nay kính lễ.
Chơn Phật Pháp thân
Cũng như hư không
Ứng vật hiện hình
Như trăng trong nước
Không bị chướng ngại
Như huyền như hóa
Cho nên con nay
Cúi đầu lễ Phật.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng
lời kệ đáp rằng :

**Kinh Kim Quang Minh
Là vua các Kinh
Thậm thâm Tối thắng
Là pháp giảng nói
Của Phật Thập lực
Không Kinh nào hơn
Mười phương Thế Tôn
Thường hay rao bày
Tứ Vương các ông
Phải nên ủng hộ
Do nhân duyên đây
Kinh nhiệm mầu này
Hay giúp chúng sanh
Vui vẻ không lường
Cũng vì lợi ích
Cho các chúng sanh
Truyền bá lâu dài
Ở Diêm-phù-đề
Có thể diệt trừ
Các đường thú dữ**

Không lường việc khổ
Trong cả ba ngàn
Đại thiên thế giới
Cõi Diêm-phù-đề
Các vị Nhân vương
Sanh lòng thương xót
Nên dùng Chánh pháp
Để mà trị đời
Nếu hay truyền bá
Kinh nhiệm mầu này
Thì cõi nước mình
An ổn sung túc
Tất cả chúng sanh
Đều được vui vẻ.
Nếu có Nhân vương
Thương mến thân này
Và cõi nước mình
Muốn được làm cho
Ấm no đầy đủ
Phải nên chí tâm
Tắm gội sạch sẽ
Đến chỗ pháp hội
Nghe nhận Kinh này.

**Kinh này hay làm
Các công đức lành
Trừ dẹp tất cả
Oán tặc trong ngoài
Lại hay diệt trừ
Vô lượng sợ sệt
Kinh này chính là
Vua trong các Kinh
Hay khiến tất cả
Không lường chúng sanh
An ổn vui vẻ
Cũng như cây báu
Ở trong nhà người
Đều hay sanh ra
Các món châu báu
Kinh nhiệm mầu này
Cũng giống như thế
Đều hay sanh ra
Vua các công đức
Như nước trong mát
Hay trừ khô khát
Kinh Kim Quang Minh
Cũng lại như thế**

**Hay trừ các việc
Công đức khô kiệt
Cũng như trân bảo
Các món âm nhạc
Đều ở trong tay
Tùy ý sử dụng
Kinh Kim Quang Minh
Cũng lại như thế
Tùy ý ban cho
Vua các Pháp bảo
Kinh Kim Quang Minh
Rất là nhiệm mầu
Chư thiên thường hay
Cung kính cúng dường
Tứ Đại Thiên Vương
Thế lực oai thần
Cũng đều ủng hộ.
Mười phương chư Phật
Thường niệm Kinh này
Nếu như có người
Giảng nói Kinh này
Khen ngợi lành thay !
Thì có trăm ngàn**

Không lường quý thân
 Từ mười phương đến
 Ủng hộ người ấy
 Như người được nghe
 Kinh điển nhiệm mầu
 Lòng sanh vui vẻ
 Mừng rỡ không lường
 Trong cõi Diêm-phù
 Vô lượng chúng sanh
 Thấy đều vui vẻ
 Đến nghe Kinh này
 Nghe Kinh đây rồi
 Đây đủ oai đức
 Chúng trời lợi ích
 Chư thiên thêm nhiều
 Khí lực mạnh mẽ.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên Vương nghe bài kệ đây rồi, bạch Phật rằng:

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Chúng con từ xưa đến nay chưa từng được nghe Kinh pháp nhiệm mầu tịch diệt như thế, chúng con

nghe rồi lòng sanh thương cảm, tâm được vui mừng, nước mắt tuôn trào, toàn thân chuyển động, lại được không lường các sự an lạc chẳng thể nghĩ bàn.

Tứ Thiên Vương dùng hoa Ma-ni-đà-la, Ma-ha Ma-ni-đà-la rải lên cúng dường trên Đức Phật Như Lai. Cúng dường Phật xong rồi, lại bạch Phật rằng :

- “Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tứ Thiên Vương chúng con mỗi người tự có năm trăm quý thân thường theo ủng hộ, giữ gìn người thuyết pháp đây”.

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Tứ Thiên Vương - Thứ mười

HẾT

KINH

KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ SÁU

• Đời nhà Tùy, chùa Đại Hưng Thiện, Sa-môn Thích Bửu Quý
và ngài Tỳ Xá Na Quạt Đa đồng dịch

PHẨM NGÂN CHỦ ĐÀ LA NI

THỨ MƯỜI MỘT

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn gọi
Tôn giả Xá Lợi Phất dạy rằng :

- Nay ông Xá Lợi Phất ! Các vị
Bồ Tát huân tu các pháp hạnh, nên
gọi các pháp hạnh này là mẹ của
chư Bồ Tát. Các vị Bồ Tát này thuở
xưa nhiếp thọ hành đạo Bồ Tát,

có pháp bốn gọi là Đà-la-ni chẳng
nhiễm trước.

Đức Phật nói như thế rồi, Tôn
giả Xá Lợi Phất bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nói
danh hiệu Đà-la-ni, chẳng hay Đà-
la-ni này cú nghĩa như thế nào ?
Bạch Đức Thế Tôn ! Là Đà-la-ni hay
chẳng phải Đà-la-ni ? Là phương xứ
hay chẳng phải phương xứ ?

Tôn giả Xá Lợi Phất kính bạch
như thế rồi, Đức Phật dạy rằng :

- Lành thay, quý hóa thay ! Nay
Xá Lợi Phất ! Như ông phát tâm
hành pháp Đại thừa, tin hiểu pháp
Đại thừa, tăng thêm năng lực Đại
thừa, như lời ông thưa hỏi thì pháp
Đà-la-ni kia chẳng phải phương xứ,
cũng chẳng phải chẳng phải phương
xứ; chẳng phải pháp cũng chẳng
phải chẳng phải pháp, chẳng phải

quá khứ, chẳng phải hiện tại, chẳng phải vị lai; chẳng phải sự vật cũng chẳng phải chẳng phải sự vật, chẳng phải duyên cũng chẳng phải chẳng phải duyên, chẳng phải hành cũng chẳng phải chẳng phải hành, không có pháp sanh cũng không có pháp diệt, chỉ vì lợi ích cho chư Bồ Tát nên nói pháp Đà-la-ni ấy. Chỗ ra làm đạo hiệp với sức an trụ nên gọi là các công đức của Phật. Phật giới, Phật học, Phật mật ý, Phật xuất sanh, ấy gọi là pháp bốn tên Đà-la-ni chẳng nhiệm trước.

Đức Phật nói như thế rồi, Tôn giả Xá Lợi Phất bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn !
Kính xin Đức Thế Tôn từ bi vì chúng con giảng nói Khế Kinh. Xin vì chúng con giảng nói pháp bốn Đà-la-ni này. Bồ Tát an trụ ở trong

pháp bốn đây rồi, sẽ được bất thối chuyển ở nơi đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác và thành tựu được chánh nguyện. Chẳng y nơi pháp, được tự tánh biện tài; sẽ được pháp hy hữu, an trụ nơi chánh đạo. Vì lẽ này, nên gọi là đắc Đà-la-ni.

Tôn giả Xá Lợi Phất nói như thế rồi, Đức Phật dạy rằng :

- Lành thay, quý hóa thay ! Này Xá Lợi Phất ! Đúng vậy, đúng thật như vậy ! Xá Lợi Phất ! Vị Bồ Tát nào được pháp Đà-la-ni này, phải nên biết rằng vị ấy đồng như Phật. Này Xá Lợi Phất ! Đối với Bồ Tát được pháp Đà-la-ni này, phải nên cung kính cúng dường thừa sự cũng như cúng dường chư Phật. Xá Lợi Phất ! Nếu như có người nghe pháp Đà-la-ni này thọ trì tin hiểu, cũng phải cung kính cúng dường như

thế, chẳng lia hở tâm Bồ-đề, đồng như kính Phật không khác. Này Xá Lợi Phất ! Đây là pháp Đà-la-ni.

Đức Phật nói xong, tiếp đọc bí mật chú Đà-la-ni :

Đa trí tha, San đà la ni, Uất đa la ni, Tam bát la đế sử suy đa, Tu na ma, Tu bát la đế sa tra, Tỷ xà dạ ba la, Tát đế dà bát la đế sa tra, Tỷ xà dạ ba la, Tát đế dà bát la đế xà nhã, Tu a lô ha, Xà na ma đế, Huất đa bằng đà nê, A bà na ma nê, A tỷ sư đà nê, A tỷ tỷ da ha la, Thủ bà bà đế, Tu nê thi lợi đa, Bà hầu cùng bà, A tỷ bà đà, ta bà ha.

Khi nói bài chú xong, Phật bảo Tôn giả Xá Lợi Phất :

- Đây là cú danh của Đà-la-ni chẳng nhiễm trước, chánh trụ, chánh thọ, Ta đã nói xong, nếu có Bồ Tát nào hành trì bí mật chú

này, thì những vị ấy hoặc trong một kiếp, hoặc trăm ngàn kiếp chẳng bỏ các lời nguyện, các vị ấy sẽ có năng lực hàng phục tự thân. Các thứ dao, gậy, thuốc độc cùng bùa chú ác, đều có thể hàng phục được hết. Do cố sao ? Này Xá Lợi Phất ! Vì pháp Đà-la-ni chẳng nhiệm trước này là mẹ của chư Phật đời quá khứ, mẹ của chư Phật đời hiện tại, mẹ của chư Phật đời vị lai, nên gọi là pháp bốn Đà-la-ni chẳng nhiệm trước.

Này Xá Lợi Phất ! Như có người đem bảy món báu chứa đầy trong mười a-tăng-kỳ tam thiên Đại thiên thế giới, đem cúng dường cho chư Phật Thế Tôn; những món y phục, ẩm thực đều là thượng thắng cũng đem cúng dường đến các Đức Phật ấy trong a-tăng-kỳ kiếp. Nếu lại nơi

đây, đối với pháp bốn Đà-la-ni chẳng nhiệm trước này chỉ trì tụng một câu, thì phước đức người này nhiều hơn người đã cúng dường kia. Do cố sao ? - Nay Xá Lợi Phất ! Vì pháp bốn Đà-la-ni chẳng nhiệm trước này là mẹ của chư Phật vậy.

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Ngân Chủ Đà La Ni

Thứ mười một

HẾT

KINH KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ SÁU

• Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng Pháp sư,
Pháp hiệu ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạn Hán

PHẨM ĐẠI BIỆN THIÊN

THỨ MƯỜI HAI

Lúc bấy giờ, Đại Biện thiên thân bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nếu như có người nói Kinh này, con sẽ giúp cho người ấy có đủ nhạo thuyết biện tài, lời nói trang nghiêm, thứ lớp giảng nói nghĩa lý

thâm sâu, khéo được trí huệ rộng lớn. Nếu ở trong Kinh có quên mất chữ nghĩa, sai sót lời văn, con hay khiến cho vị Tỳ-kheo nói pháp này theo thứ lớp trở lại nói được rõ ràng đầy đủ không quên mất. Như có chúng sanh ở nơi trăm ngàn Đức Phật gieo trồng các căn lành, thì vị Tỳ-kheo thuyết pháp đây thường vì tất cả chúng sanh ấy rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu này, khiến cho trong cõi Diêm-phù-đề căn lành không dứt tuyệt, lại khiến cho không lường không ngăn các chúng sanh được nghe Kinh này rồi, thường được các việc lợi ích không thể nghĩ bàn, trí huệ không lường, phước đức không lường, hiểu biết không lường, đầy đủ các món phương tiện, khéo hay biện tài tất cả các luận, khéo biết được các pháp kỹ thuật của thế gian, vượt ra

khỏi đường sanh tử, được bất thối chuyển, quyết định mau chứng đắc quả giải thoát an vui.

(Từ đây sắp về sau là của ngài Xá Na Quật Đa dịch thêm vào để bổ túc).

Nay con lại sẽ nói chú “PHÁP DƯỢC, TẮY DỤC”. Như có Tỳ-kheo nào thọ trì Kinh này, hoặc có chúng sanh thích nghe Kinh này, thời con sẽ vì tất cả người ấy diệt trừ hết các sự hung dữ tai họa, dịch khí bệnh tật, sanh tử khổ não, tai tiếng ác khẩu, các việc tranh cãi bị quan giam cầm, đêm nằm mộng thấy ác thần làm chướng nạn và bị bùa chú ếm đối độc dữ... Tất cả nghiệp chướng hung ác thấy đều tiêu diệt.

Nếu các chúng sanh thọ trì Kinh này, thời phải nên trì tụng chú đây. Chú này ví như vị thuốc gội rửa thân tâm được mát mẻ, vì thế nên con nói chú “Pháp Dược”.

Dùng các món thuốc có hương vị tốt, như là : Xương bồ, Hùng hoàng, Mộc túc hương, Thi lợi sa (Hiệp hoan), Cam tùng hương, Sa di (Câu kỷ), Thảo hoắc hương, Tung cao thảo Trâm hương, Quế bì, Đinh hương, Phong hương, Bạch giao hương, An túc hương, A la bà tiến hương, Linh lăng hương, Chiên đàn hương, Thạch hùng huỳnh thanh mộc hương, Uất kim hương, Phụ tử, Giới tử, Suất sư, rễ cây Mật uất kim, hoa hình rồng của cỏ Na la đà.

Các vị thuốc này hái mỗi thứ bằng nhau, cắt mỏng ra, đem phơi nắng, hòa hợp lại, dùng chày giã nhỏ xong, trì chú này vào một trăm lẻ tám biến. Chú ấy như sau :

- Đa diệt tha tô đế, Yết lợi đế,
Ca ma đa tả xà nộ ca la trì, Ha nộ
ca la trì, Nhân đà la xà li, Xà ca đế

li, Ba xà đê, Li a bạt đa, Ca tư cai na, Câu đô câu, Ca tỳ la ca tỳ la mặt đê, Thi la mặt đê san đê đầu, Đầu ma bạt đê, Thi lợi thi lợi tát đê, Da tát thất đê, ta bà ha.

Dùng phần trâu thoa trên đất, ngang dọc rộng chừng bảy khuỷu tay, lấy đó làm chôn đạo tràng, rồi dùng hoa rải trong đạo tràng, che phủ khắp trên mặt đất, và treo tràng phan bảo cái bằng lụa, dùng chén vàng chén bạc đựng đầy các món đường phèn, nước nho, nước bồ đào, mật ong, sữa tươi để cúng dường, đặt ngoài bốn góc của đạo tràng, mỗi góc có một người mình mặc áo giáp, đầu đội mũ bạc oai nghiêm, tay cầm kiếm đứng ẩn thân.

Lại có bốn đồng nữ đều mặc tịnh y chỉnh tề sạch sẽ, tay cầm

bình hoa, cũng đứng tại bốn góc đạo tràng.

Dùng các thứ hương thơm cúng dường không gián đoạn, lại dùng thân phan năm sắc tươi đẹp treo bốn góc, trôi năm thứ âm nhạc, lấy bát mới trong sạch đựng đầy nước thơm để trong đạo tràng. Nhưng trước phải kiết giới, rồi sau mới tẩy uế. Đọc chú Kiết giới như vậy :

- Đá diệt tha, Át la khuy, Da da di, Hê lợi thi, Lợi xí xí lợi, ta bà ha.

Trì chú trên đây vào trong ly nước hai mươi một biến, đem rải bốn phương, lại trì chú “Tẩy dục” vào trong nước nóng và chú vào thân, trước chú vào thân một trăm lẻ tám biến, lại trì chú vào trong nước nóng một trăm lẻ tám biến, rồi dùng nước ấy tắm gội thân mình. Chú ấy như sau :

- Đá diệt tha, Ta già trì, Tỳ già trì, Tỳ già trà bạt đế, ta bà ha.

Tụng chú “Tây Dục” xong rồi, hành giả nên phát thệ nguyện rộng lớn :

- “Nguyện xin chư thần bốn phương ủng hộ thân tâm diệt hết các chướng nạn, thường khiến cho được yên vui, không sợ sệt các thứ ác tinh tai quái, bốn đại bình an, thân không bệnh hoạn, tất cả sự sợ sệt đều được dứt hết”.

Lại trì chú này chú nguyện vào thân thể của người bệnh :

- Ta di tỳ ta di, ta bà ha. Ta già trì, Tỳ già trì, ta bà ha. Ta già la, Tam phù đá da, ta bà ha. Càn đà ma đà na da, ta bà ha. Ni la kiên tha da, ta bà ha. Hê ma bà, Tam phù đá da, ta bà ha. A ni di la bạt

ca đá la da, ta bà ha. Nam mô bà
già bà đế, Bạt lam ma di na ma ta
la tát bá đế, Ma ha đê ty tứ diên đô,
Nạn đá la bàn đà lam bà đa hùng,
Ma-ha nô mạn nhã đô, ta bà ha.

Lúc bấy giờ, Đại Biện thiên
thần bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nếu
có các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-
bà-tắc, Ưu-bà-di, thọ trì, đọc tụng,
biên chép lưu thông Kinh này, hoặc
trong thành ấp, hoặc ở xóm làng,
nơi đồng trống, bên lề đường, hoặc
trong chùa tháp, chỗ tăng phòng,
nhà thế tục, chúng con sẽ vì các
người ấy, cùng với quyến thuộc
dùng thiên nhạc cúng dường, đến
nơi đạo tràng, trừ tất cả bệnh tật,
ác tinh tai quái và các bệnh dịch
khổ não sanh tử, trừ tất cả sự hung
dữ khẩu thiệt đấu tranh, bị quan

trói buộc giam cầm, trừ tất cả mộng寐 hung ác, ác thần gây chướng nạn; trừ tất cả chú độc thuật ác chướng.

Nếu có các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di thọ trì, đọc tụng Kinh này, sẽ được chóng mau dứt trừ phiền não, được A Bệ Bạt Trí (Bất thối chuyển), hướng về quả vị Vô thượng Bồ-đề, nương nhờ công đức này mà sớm thành tựu quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn ngợi khen Đại Biện thiên thần rằng :

- Lành thay ! Quý hóa thay !
Này Đại Biện thiên thần, người vì tất cả chúng sanh thường hay suy nghĩ làm những việc lành, khiến cho tất cả chúng sanh đạt được

pháp “Vô úy thí”, vì các chúng sanh mà nói công đức của chú “Pháp Dược” làm lợi ích cho tất cả chúng sanh.

Liên khi ấy, Đại Biện thiên thân đánh lễ Đức Phật ba lạy, rồi trở về chỗ ngồi.

Lúc bấy giờ, Bà-la-môn tên Kiều Trần Như nhờ oai lực thân chú, cầu thỉnh Đại Biện thiên thân rằng :

Phải nên cung kính
 Đại Biện thiên thân
 Tất cả thế gian
 Nghe danh đều đến
 Hoặc ở trong núi
 Thiên, Long, Quỷ, Thần
 Thấy đều cung kính
 Thường mặc tảo y
 Và đứng một chân
 Tất cả chư thiên

**Đều đến chỗ ấy
Cầu thỉnh thiện thân
Nguyện cho tất cả
Chúng sanh trí huệ
Ngôn ngữ biện tài
Thường hay lợi lạc.**

Tiếp sau, ngài Kiều Trần Như liền đọc bí mật chú :

- Đá diệt tha, Mậu lê tỳ lê, a bà kỳ, A bà xà bạt đế, Hưng kỳ lê, Di cừ lê, Tân già la bạt đế, Ương cừ sái mạt lợi chỉ tô ma đế, Đề xa ma đế, A kỳ lợi, Ma kỳ lợi, Đa la giá bạt đế, Chỉ chỉ lợi, thi lợi di lợi, ma chỉ lợi. Ba la di nỉ, Lô ca chiết sư đế, Lô ca thi ly sư đế, Lô già tất lợi di tất đà bạt la đế, Tỳ mục xí, Thủ chỉ giá lợi a ba la đế, ha đế, ha ba la đế, Hà đa phù địa, Nam mâu chỉ, nam mâu chỉ, Ma ha đề tỳ ba la đế già lợi ngật na, Na ma ta ca lam ma ma

phù địa, A bà la đế ha đa bà bà đố,
Xa tát đa la, Xa lô khuy đơn đa, La
tỳ tra ca ca tà da địa thức, Đá diệt
tha, Ma ha bà la bà tỳ hê lợi di lợi,
Hê lợi di lợi, Tỳ giá la đố, Ma ma
phù địa y phạm, Na ma tả bà già bà
đế, Tỳ da đề ta la ta bạt đế, Ca la
trì chỉ do ly hê lợi di lợi, hê lợi di
lợi, a bà ha, Dương di ma ha đề, Tỳ
Phật đà tát tri na, Đạt ma tát tri
na, Tăng già tát tri na, Nhân đà la
tát tri na, Ba lâu na tát tri na, Di lô
chỉ tát tri na, Bà lâu na tát tri na,
Di lô chỉ tát tri na, Bà đế na tri
sảng tát tri na, tát tri na bà tri di
na, a bà ha, Dương di ma ha đề tỳ
đá diệt tha, Hê lợi di lợi, Hê lợi di
lợi, Tỳ giá la đô bột đề, Ma ma nam
mô bà già bà đế, Ma ha đề tỳ ta la
ta ba đế, Tất điền đố mạn đa la ba
đà, ta bà ha.

Lúc bấy giờ, Kiều Trần Như Bà-la-môn dùng bài kệ khen ngợi Đại Biện thiên thần rằng :

Tất cả chư quý thân
Phải nên chí tâm nghe
Ta nay sẽ khen ngợi
Đại Thánh Biện thiên thần
Trong tất cả nữ nhơn
Biện thiên thần tối thắng
Các trời, A-tu-la,
Càn-thát-bà, Dạ-xoa
Các Thánh trong thế gian
Tất cả đều tôn trọng
Dùng các món công đức
Để trang nghiêm thân mình
Mắt như hoa sen xanh
Tướng công đức trí huệ
Giống như bảy món báu
Thế gian rất khó thấy
Ta nay muốn khen ngợi

**Quyết định thí cho tất cả chúng
sinh**

Tôi thắng, tôi tôn, không ai hơn.

**Tướng hảo đoan nghiêm độ
chúng sinh**

**Diện mạo trong sạch như hoa
sen**

**Chuôi mắt dịu dàng rất xinh
đẹp**

**Thân thể đoan chánh nhìn
không chán**

**Các thứ tướng hảo rất trang
nghiêm**

**Quang minh thanh tịnh như
trăng tròn**

**Trí huệ bao trùm khắp tất cả
Sức tổng trì ghi nhớ chẳng quên**

**Hiện thân người cõi trên sư tử
Thân có tám tay, tướng xinh đẹp**

**Chúng sinh nhìn thấy như
trăng tròn**

Ngôn ngữ biện luận rất vi diệu
 Trí huệ thậm thâm khó nghĩ
 bàn
 Thường dùng trí huệ viên mãn
 này
 Khiến cho chúng sanh được
 như ý
 Tất cả chúng sanh đều tôn trọng
 Đế Thích, chư Thiên và Tu-la
 Càn-thát-bà và chúng Dạ-xoa
 Đại chúng đồng nhứt tâm khen
 ngợi
 Con và chúng sanh thường
 cung kính
 Cúng dường ân trọng tâm chí
 thành
 Nhờ nguyện này đều được an
 lành
 Các chỗ sợ sệt đều dứt hết
 Như có người trực suốt mai
 chiều

KINH
KIM QUANG MINH HIỆP BỘ
QUYỂN THỨ SÁU

• Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng Pháp sư
 ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạm Hán

PHẨM CÔNG ĐỨC THIÊN
THỨ MƯỜI BA

Lúc bấy giờ, Công Đức Thiên
 bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Đối
 với người thuyết pháp, con thường
 hay tùy theo ý muốn của người ấy
 mà cung cấp đầy đủ các món cần
 dùng như : y phục, cơm nước, ngựa

cụ, thuốc men và các vật dụng giúp ích cho sự tu hành không thiếu vật chi, khiến tâm người ấy ngày đêm được an ổn vui vẻ, chánh niệm suy nghĩ phân biệt chương cú nghĩa lý thâm sâu của Kinh này. Nếu có chúng sanh ở trong trăm ngàn Đức Phật gieo trồng căn lành, thì người nói pháp đây sẽ ở trong cõi Diêm-phù-rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu này khiến cho các chúng sanh căn lành không dứt tuyệt. Các chúng sanh khi nghe Kinh này rồi, ở trong đời sau, không lường trăm ngàn na-do-tha kiếp thường được sanh trong cõi trời, cõi người hưởng sự vui vẻ gặp được chư Phật, mau chứng được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, tất cả sự khổ trong ba đường dữ ép ngặt, rốt ráo không còn.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Con ở đời quá khứ đã gieo trồng căn lành với Đức Phật Bảo Hoa Công Đức Lưu Ly Kim Sơn Chiếu Minh Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhơn Sư, Phật Thế Tôn. Cho nên con nay tùy theo chỗ nhớ nghĩ, tùy theo chỗ hiện bày, tùy theo chỗ đi đến, hay khiến cho không lường trăm ngàn các chúng sanh được hưởng sự vui vẻ; các món y phục, vật thực, ăn uống thảy đều đầy đủ; vàng ròng bảy báu, ngọc trân châu, lưu ly, pha lê, san hô, hổ phách, ngọc bích, ngọc kha... đều đủ không thiếu món chi. Nếu có người hay khen ngợi Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này, vì con mà cúng dường các Đức

Phật Thế Tôn, ba phen xưng niệm danh hiệu của con và đốt hương cúng dường; sau đó, riêng dùng các món hoa thơm đẹp tốt và các thức ăn ngon quý cúng dường con, rải hoa rải tịnh khắp các phương, phải nên biết người này chứa nhóm được đầy đủ các món trân bảo. Do nhân duyên đây, cõi đất mùi vị thêm tốt, hàng chư thiên, Địa thần thảy đều vui vẻ, các giống lúa bắp cây cối hoa trái thảy đều sum suê, Thọ thần rất hoan hỷ xuất sanh không lường các thứ hoa màu thực vật. Bấy giờ, con vì lòng từ thương xót chúng sanh giúp cho các vật cần dùng đầy đủ. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như Tỳ-sa-môn Thiên Vương ở phương Bắc, có thành tên là A Tỳ Mạn Đà, trong thành có vườn tên là Công Đức Hoa Quang,

trong vườn lại có khu đất tốt đẹp hơn hết tên là Kim Tràng, làm bằng thất bảo rất quý, đây tức là chỗ ở của chúng con. Nếu có người nào muốn được của báu thêm nhiều, thì người này phải sửa sang chỗ ở, tắm gội thân mình sạch sẽ, mặc áo trắng sạch; thoa hương thơm nơi thân, vì con chí tâm ba phen xưng niệm danh hiệu Đức Phật Bảo Hoa Lưu Ly Thế Tôn, lễ bái cúng dường đốt hương tán hoa; cũng phải ba phen xưng niệm danh hiệu Kinh Kim Quang Minh, chí thành phát nguyện, riêng dùng các món hoa hương tươi đẹp và các thức ăn ngon quý cúng dường con và rải hoa rải tịnh khắp các phương. Lúc bấy giờ, phải nên đọc bài chú sau :

Ba lợi phú lâu na giá lợi,
Tam mạn đà đạt xá ni,

Ma ha tỳ ha la già đế,
 Tam mạn đà tỳ na già đế,
 Ma ha già lợi ba đế,
 Ba bà di tát bà đa,
 Tam mạn đà, tu bát lê phú lệ,
 A dạ na đạt ma đế,
 Ma ha tỳ cổ tất đế,
 Ma ha Di Lạc bá tăng kỳ đế,
 Hê đế tỳ tam bạc kỳ hy đế,
 Tam mạn đà a tha a nậu đà
 la ni.

Nam mô nhứt thiết tam thế
 Phật
 Nam mô nhứt thiết chư Bồ Tát
 Nam mô Di Lạc Bồ Tát v.v...

Con nay xin nói thần chú :

Đá điệt tha,
 Ba lợi phú lâu na giá lợi,
 Tam mạn đà đạt xá ni,
 Ma ha tỳ ha la già đế,
 Tam mạn đà tỳ đà na già đế,

**Ma ha Ca Diếp lợi da,
Ba lợi ba la, ba di tát bà lợi
đà tam mạn đà tu bát lợi đế,
Ma ha Di Lạc đế,
Lô bá tăng kỳ đế,
Đế hê đế tỷ tăng kỳ hy đế,
Tam mạn đà yết tha a nậu đà
la ni, ta bà ha.**

Mật chú quán đảnh này, nếu có người hay chí tâm trì tụng, quyết định sẽ được kiết tường chơn thật chẳng dối. Tất cả chúng sanh có đủ thiện căn phải nên thọ trì đọc tụng cho thông thuộc, trong bảy ngày đêm giữ gìn tám giới, từ sáng đến chiều tâm được thanh tịnh, dùng hương hoa cúng dường mười phương chư Phật, thường vì mình và các chúng sanh hồi hướng tất cả đồng về quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, phát lời thệ nguyện

rằng : “Xin cho bốn nguyện con sớm được kiết tường như ý”. Chỗ nhà cửa mình ở phải được quét dọn sạch sẽ, nếu có chỗ nào ở nơi vắng vẻ nên lập đàn tràng, đốt hương thơm tinh khiết, trái tào tốt đẹp, dùng các thứ hoa tươi rải trên mặt đất đem đến cho con, lúc bấy giờ, trong khoảng một niệm, con liền vào ngôi trên chỗ thờ nơi nhà kia, ngày đêm con khiến cho ngôi nhà ấy, hoặc trong xóm làng, hoặc trong tầng phường hay ngoài chỗ trống không chỗ nào thiếu thốn vật chi; vàng bạc, châu báu, trâu dê, lúa gạo... tất cả các món đều được đầy đủ. Nếu có người hay làm các việc công đức lành tối thắng hồi hướng cho con, con sẽ trọn đời thường không lìa bỏ, con thường đến chỗ ở của người đó hết lòng ủng hộ, tùy

theo chỗ mong cầu của người ấy, con liền khiến cho được thành tựu. Phải nên chí tâm đánh lễ các Đức Phật Thế Tôn, danh hiệu của các Ngài là :

- Bảo Thắng Như Lai.
- Vô Cấu Xí Bảo Quang Minh Vương Tướng Như Lai.
- Kim Diệm Quang Minh Như Lai.
- Kim Bảo Quang Minh Chiếu Tạng Như Lai.
- Kim Sơn Bảo Cái Như Lai.
- Kim Hoa Diệm Quang Tướng Như Lai.
- Đại Cự Như Lai.
- Bảo Tướng Như Lai.

Phải nên kính lễ :

- Tín Tướng Bồ Tát

- **Kim Quang Minh Bồ Tát**
- **Kim Tạng Bồ Tát**
- **Thường Bi Bồ Tát**
- **Pháp Thượng Bồ Tát**

Cũng phải kính lễ :

- **Đông phương A Súc Như Lai**
- **Nam phương Bảo Tướng Như Lai**
- **Tây phương Vô Lượng Thọ Phật**
- **Bắc phương Vi Diệu Thịnh Phật**

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ
Phẩm Công Đức Thiên - Thứ mười ba

HẾT

KINH KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ SÁU

• *Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng Pháp sư
ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạm Hán*

PHẨM ĐỊA THẦN KIÊN LAO

THỨ MƯỜI BỐN

Lúc bấy giờ, Kiên Lao Địa Thần
bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn !
Kính Kim Quang Minh nhiệm mầu
này, nếu trong đời hiện tại và vị
lai, bất cứ chỗ nào, hoặc trong
thành ấp xóm làng, hoặc chỗ đất

trống, hay ở trên núi dưới sông, cung điện nhà cửa ở chốn kinh đô, nếu có được Kinh này truyền bá đến, thì trong phần đất đó nên thiết lập tòa sư tử, thỉnh người thuyết pháp ngồi trên tòa đó, rộng nói rao bày Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này. Con sẽ thường ẩn hình ở trong đó, ngày đêm đánh lễ dưới tòa Pháp sư. Nghe pháp xong rồi con như được uống pháp vị cam lồ Vô thượng, thần lực tăng thêm nhiều, cõi đại địa sâu rộng đến mười sáu vạn tám ngàn do tuần, từ tòa Kim Cang đến trên biển lớn đều được tăng trưởng đầy đủ các vị, đất đai màu mỡ sung túc đầy đủ hơn những ngày thường, do có đây nên trong cõi Diêm-phù-đề cây cối mát mẻ, hoa trái cành lá sum suê tươi đẹp, mùi vị ngon ngọt thấy đều đầy đủ, chúng sanh ăn vào

được sống lâu, sạch đẹp khỏe mạnh an ổn, sáu căn đầy đủ lanh lợi, nhan sắc tướng mạo rất trang nghiêm, oai đức lớn hơn người, sự bao giờ được thành tựu, có thể lực lớn, siêng năng mạnh khỏe. Vì vậy cho nên, kính bạch Đức Thế Tôn ! Trong cõi Diêm-phù-đề, nhân dân an ổn thọ hưởng giàu sang sung sướng, tất cả chúng sanh đều được vui vẻ tùy tâm ý thích. Các chúng sanh đây được oai đức thế lực lớn là do nơi sự cúng dường Kinh Kim Quang Minh và cung kính cúng dường bốn bộ chúng thọ trì Kinh này. Lúc bấy giờ, con sẽ đến chỗ các chúng sanh hưởng được sự vui vẻ ấy, cầu thỉnh vị Pháp sư rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu. Do cơ sao ? Kính bạch Đức Thế Tôn ! Kinh Kim Quang Minh này, nếu như có người rộng nói thì con

và quyền thuộc được oai đức lợi ích hơn lúc thường, thân lực tinh thần đều được mạnh mẽ.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Sau khi con uống được pháp vị cam lồ Vô thượng này rồi, thì trong cõi Diêm-phù-đề mỗi bề rộng đến bảy ngàn do tuần, đất bồi thịnh vượng. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như chỗ đất chúng sanh ở, tất cả các vật cần dùng đều được tăng trưởng, các chúng sanh ấy được tùy ý mình thọ dụng các món ăn uống, mền áo, đồ nằm, cung điện nhà cửa, cây cối vườn rừng, ao giếng suối nước... Các vật như thế nhân nơi đất sanh trưởng đều được đầy đủ.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Như có chúng sanh biết ơn của con, thì nên nghĩ rằng : “Chúng ta quyết định thọ trì Kinh Kim Quang Minh

nhiệm mầu vi diệu, cúng dường cung kính, tôn trọng ngợi khen”. Dấy niệm như thế rồi, liền từ nơi chỗ ở, hoặc trong thành ấp, xóm làng, nhà cửa, chỗ đất trống, đồng đi đến nơi pháp hội để nghe nhận Kinh này. Đã nghe Kinh rồi, trở về chỗ mình ở, thấy đều thương yêu nhau, nói rằng : “Chúng ta ngày này nghe được Kinh điển nhiệm mầu Vô thượng, thời là đã được chứa nhóm công đức không thể nghĩ bàn, gặp được không lường không ngần các Đức Phật, quả báo trong ba đường ác đạo đã được giải thoát, đời sau thường sanh ở cõi trời, cõi người, hưởng sự an vui”. Cho nên, nếu có chúng sanh ở nơi trụ xứ của mình vì người khác rộng nói Kinh này, hoặc một thí dụ, một phẩm, một nhân duyên, nếu lại khen ngợi danh hiệu một Đức Phật,

một vị Bồ Tát, một bài kệ bốn câu, nhân đến chỉ một câu và khen ngợi đề tựa của Kinh này. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tùy theo chúng sanh đó ở chỗ nào, thì cõi đất ấy đều được phì nhiêu màu mỡ, cây trái thịnh vượng sung túc, nơi đất sanh ra đủ các hoa màu thực vật, cây cối to lớn, hoa trái xinh đẹp, chúng sanh đều ưa thích, có nhiều của báu, hay giúp đỡ người, tâm được bền vững, tin tưởng ngôi Tam Bảo.

Lúc bấy giờ, Phật bảo Kiên Lao Địa Thần :

- Nếu có chúng sanh nghe được ý nghĩa một câu trong Kinh Kim Quang Minh, thì ở cõi người sau khi mạng chung liền theo ý mình sanh về tầng trời thứ ba mươi ba. Nay Địa Thần ! Nếu có chúng sanh vì muốn cúng dường Kinh này mà trang

nghiêm nhà cửa, nhưng đến chỉ treo một tràng phan, một bảo cái, cho đến một miếng vải... thì nơi cõi trời Dục giới, tự nhiên đã có cung điện làm bằng bảy báu sẵn dành, sau khi mạng chung, người này liền sanh về cõi ấy. Nay Địa Thần ! Trong các cung điện làm bằng bảy báu, mỗi mỗi tự nhiên đều có bảy vị Thiên nữ cùng nhau vui chơi, ngày đêm hưởng thọ những sự an lạc vui vẻ nhiệm mầu không thể nghĩ bàn.

Lúc ấy, Địa Thần bạch Phật rằng:

- Kính bạch Đức Thế Tôn ! Do nhân duyên này, khi vị Tỳ-kheo ngồi thuyết pháp trên tòa, con ngày đêm thường ủng hộ không xa lìa, ẩn hình dưới pháp tòa đánh lễ. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Nếu có chúng sanh ở nơi trăm ngàn các

Đức Phật gieo trồng căn lành, thì người thuyết pháp đây sẽ thường ở cõi Diêm-phù-đề rộng nói Kinh này khiến các căn lành đều không dứt mất. Các chúng sanh được nghe Kinh này rồi, đời sau không lường trăm ngàn na-do-tha kiếp, thường được ở trong cõi trời, cõi người hưởng sự an vui tự tại, gặp được các Đức Phật, sớm thành đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, các sự khổ trong ba đường ác đạo đều được dứt trừ.

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Địa Thần Kiên Lao - Thứ mười bốn

HẾT

KINH KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ SÁU

• Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng Pháp sư
ĐÀM VÔ SÂM phiên dịch Phạn Hán

PHẨM TÁN CHỈ QUỶ THẦN

THỨ MƯỜI LĂM

Lúc bấy giờ, Đại tướng Tán Chỉ quỷ thân và hai mươi tám bộ quỷ thân... liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trích áo bày vai phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay cung kính bạch Phật rằng :

- Kính bạch Đức Thế Tôn !
Kinh Kim Quang Minh rất là mâu nhiệm, nếu như đời hiện tại và vị lai, ở trong các chỗ thành ấp xóm làng, trên núi dưới sông, ở nơi đất trống, hoặc những chỗ có cung điện nhà cửa, nếu thường có người rao bày Kinh điển này, con sẽ cùng với hai mươi tám bộ đại quý thân ẩn hình đến chỗ người đang thuyết pháp, ủng hộ người ấy trừ hết các việc tà ác, được sự an ổn. Nếu có các người trai lành, gái lành, đồng nam, đồng nữ đến nghe pháp đó, nhận đến một câu văn, ở trong Kinh này dù chỉ được nghe một danh hiệu Như Lai hay một danh hiệu Bồ Tát, và thọ trì đọc tụng đề tựa của Kinh này, con sẽ theo gìn ủng hộ dẹp trừ hết các việc ác, khiến người ấy được an vui. Như trong cõi nước, nơi cung điện vua,

nhà cửa, xóm làng, chỗ đất trồng... cũng đều được như vậy.

Kính bạch Đức Thế Tôn ! Do nhân duyên gì con tên Tán Chỉ Đại tướng quý thân, Thế Tôn đã tự chứng biết. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Con biết tất cả duyên, rõ suốt tất cả pháp, như tánh an trụ tất cả pháp, ở trong tất cả pháp bao trùm khắp tất cả pháp. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Con hiện được ánh sáng trí huệ không thể nghĩ bàn, được đức trí huệ không thể nghĩ bàn, hạnh trí huệ không thể nghĩ bàn, chứa nhóm trí huệ không thể nghĩ bàn và cảnh trí huệ không thể nghĩ bàn. Kính bạch Đức Thế Tôn! Con ở trong tất cả pháp đạt được chánh giải, chánh quán, chánh phân biệt chơn thật rất ráo. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Do cố này nên con được

gọi là Tán Chỉ Đại tướng. Kính bạch Đức Thế Tôn ! Tán Chỉ Đại tướng chúng con hay khiến cho người thuyết pháp dùng lời lẽ trang nghiêm rành rẽ, không bị gián đoạn, các vị tinh khí nhập vào lỗ chân lông khiến cho thân lực người ấy được đầy đủ, tinh thần càng thêm mạnh mẽ, thành tựu trí huệ không thể nghĩ bàn, ghi nhớ trong tâm đầy đủ các việc, lòng không nhàm chán, thân tâm thường được an vui khỏe mạnh, khắp vì chúng sanh rộng nói Kinh này. Nếu có chúng sanh nào ở nơi trăm ngàn Đức Phật gieo trồng các căn lành, thì người thuyết pháp đây sẽ vì các chúng sanh đó, ở trong cõi Diêm-phù-đề rộng nói rao bày Kinh điển nhiệm mầu này khiến cho căn lành không dứt tuyệt. Không lường

chúng sanh nghe Kinh đây rồi, thường được chứa nhóm trí huệ không thể nghĩ bàn, nhiếp thủ công đức không thể nghĩ bàn, không lường trăm ngàn kiếp về sau thường được sanh ở trong cõi trời, cõi người hưởng sự vui vẻ, đời sau sớm gặp Phật pháp. Mau chứng được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, các chúng sanh này đều được diệt hết các sự khổ trong ba đường dữ.

Nam mô Bảo Hoa Công Đức Hải Lưu Ly Kim Sơn Quang Chiếu Như Lai Ứng Chánh Biến Tri.

Nam mô Vô lượng bá thiên ức na-do-tha trang nghiêm kỳ thân Thích Ca Như Lai Chánh Biến Tri đã đốt lên ngọn đuốc pháp sáng chiếu vi diệu nhiệm mầu như thế !

**Nam mô Đệ Nhứt Oai Đức
Thành Tựu Chúng Sự Đại Công Đức
Thiên.**

**Nam mô Bất Khả Tư Lượng Trí
Huệ Công Đức Thành Tựu Đại Biện
Thiên.**

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Tán Chỉ Quỷ Thần

Thứ mười lăm

HẾT

KINH KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ SÁU

• Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng Pháp sư
ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạn Hán

PHẨM CHÁNH LUẬN

THỨ MƯỜI SÁU

Lúc bấy giờ, Phật bảo Kiên Lao
Địa Thần :

- Này Địa Thần ! Ở đời quá khứ
có vua tên là Lực Tôn Tướng. Vua
có Thái tử tên là Tín Tướng chẳng
bao lâu sẽ được thọ quán danh, kế
vị Phụ vương cai trị cõi nước. Bấy

giờ, nhà vua bảo Thái tử Tín Tướng rằng : “Trong đời có bộ Chánh Luận khéo hay trị nước. Thuở xưa lúc ta còn làm Thái tử, chẳng bao lâu sẽ nối ngôi vị vua cha. Khi ấy, Phụ vương đem bộ Chánh Luận vì ta mà giảng nói. Ta dùng Chánh Luận trong hai muôn năm khéo hay trị nước, chưa từng có một niệm gì trái pháp, đối với quyền thuộc cũng không có tâm thương yêu riêng”.

Thế nào gọi là dùng Chánh Luận để trị đời ? Này Địa Thần ! Lúc bấy giờ, vua Lực Tôn Tướng vì Thái tử Tín Tướng mà nói kệ rằng :

Ta nay sẽ nói
Chánh Luận các vua
Lợi ích chúng sanh
Dứt các nghi hoặc
Tất cả Nhân vương

Thiên Vương cõi trời
Phải nên vui mừng
Chấp tay lắng nghe
Các vua hội họp
Ở núi Kim Cang
Bốn vua Hộ Thế
Thưa hỏi Phạm Vương :
Bậc Đại Sư Phạm
Tự tại trong đời
Hay trừ nghi hoặc
Xin vì tôi giải
Vì sao là Người
Được gọi là Trời ?
Thế nào vua người
Lại gọi Thiên Tử ?
Sanh trong cõi người
Ở cung điện vua
Chánh pháp trị đời
Mà gọi là Thiên ?
Bốn vua Hộ Thế
Hỏi việc này rồi

Thì bậc Đại sư
Liên nói kệ rằng :
Như lời người nói
Hỏi ta nghĩa đây
Ta cũng sẽ vì
Tất cả chúng sanh
Rộng nói chỉ bày
Đệ nhất Thắng Luận
Do chứa nhóm nghiệp
Sanh trong cõi người
Làm vị Quốc vương
Gọi là Nhân vương
Do ở trong thai
Chư Thiên ủng hộ
Hoặc ủng hộ trước
Sau mới vào thai
Tuy ở cõi người
Được làm Nhân vương
Chư Thiên ủng hộ
Gọi là Thiên tử
Băm ba cõi trời

Đều do đức mình
Khiến cho người kia
Gọi là Thiên tử
Thần lực thêm nhiều
Nên được tự tại
Xa lìa việc ác
Không cho khởi lên
An trụ pháp lành
Làm cho tăng trưởng
Hay khiến chúng sanh
Sanh về cõi trời
Nếu không hoàn toàn
Thời làm Nhân vương
Cũng gọi Chấp lạc
La sát quý dữ
Hay ngăn việc ác
Cũng gọi cha mẹ
Dạy bảo điều lành
Chỉ bày quả báo
Chư Thiên ủng hộ
Lành dữ các nghiệp

Hiện tại, vị lai
Đang thọ quả báo
Chư Thiên ủng hộ
Nếu làm việc dữ
Cũng chẳng ai hỏi
Không trị tội kia
Cũng không răn dạy
Xa lìa pháp lành
Đi vào đường ác
Khiến cho trong nước
Nhiều sự tranh đấu
Băm ba cõi trời
Đều sanh lòng giận
Do vua nước kia
Dung túng điều xấu
Không trị hung ác
Cõi nước hư hoại
 Gian dối đầy đầy
Nước khác oán nghịch
Đem binh xâm lược
Tự mình có của

Vàng bạc châu báu
Bị bọn giặc cướp
Cùng đến cướp đoạt
Như pháp trị đời
Thì không làm thế
Nếu làm như thế
Thời nước sẽ mất
Cũng như voi điên
Giậm đạp ao sen
Nổi lên gió bão
Thường đổ mưa to
Sao dữ xuất hiện
Mặt trời, mặt trăng
Ngày đêm tối tăm
Lúa gạo mất mùa
Hoặc không tươi tốt
Do vua bất chính
Khiến dân nghèo đói
Chư Thiên ở nơi
Cung điện cõi trời
Thấy đều buồn rầu

Do vua tàn bạo
Không làm việc lành
Bấy giờ Thiên vương
Đều nói với nhau :
“Vua ấy làm ác
Bạn với kẻ dữ”
Do gây việc ác
Chư Thiên nổi giận
Chư Thiên giận rồi
Cõi nước suy yếu
Bị nước khác đánh
Những việc phi pháp
Gian tham tranh cãi
Các bệnh truyền nhiễm
Đủ các việc dữ
Đều ở nước kia
Chư Thiên liền thời
Xa lìa vua ấy
Vua ấy bại hoại
Những việc buồn rầu
Anh em, chị em

Quyển thuộc vợ con
Thả đều xa lạ
Thân mạng cũng mất
Các sao thường rớt
Hiện hai mặt trời
Kẻ giặc phương khác
Xâm hại nước mình
Nhân dân nghèo khổ
Bị nhiều bệnh tật
Đại thần trong nước
Bỏ đi mất hết
Voi ngựa xe cộ
Khoảnh khắc tiêu tan
Nhà cửa tài sản
Có ở trong nước
Cùng nhau cướp giết
Chém giết lẫn nhau
Hiện năm thứ sao
Trái mất độ thường
Bệnh dịch nguy hiểm
Truyền khắp trong nước

Rối loạn sợ sệt
Các quan đại thần
Hưởng bổng lộc vua
Kết bè đảng dữ
Thường làm trái phép
Hạnh ác như thế
Khắp nơi đều có
Người làm việc lành
Mỗi ngày một giảm
Người làm việc ác
Lại được cung kính
Thấy người tu thiện
Tâm không ham muốn
Cho nên trong đời
Khởi ba điều lạ
Sao mọc trái thời
Mưa to gió lớn
Phá hoại Chánh pháp
Cam lồ Vô thượng
Các loại chúng sanh
Đất đai phì nhiêu

Che giấu việc dữ
Kính tôn kẻ ác
Quở trách người lành
Thường bị mưa đá
Bệnh đói khát chết
Lúa gạo mất mùa
Không có mùi vị
Chúng sanh nhiều bệnh
Đầy khắp cả nước
Cây trái ngon ngọt
Mỗi ngày một giảm
Mùi vị cay đắng
Mỗi lúc một tăng
Nơi thường chơi đùa
Lòng rất yêu thích
Thấy đều khô kiệt
Không gì đáng vui
Chúng sanh ăn uống
Mùi vị thơm ngon
Lần lần mất hết
Ăn không chất bổ

Hình sắc tiêu tụy
Thần lực suy vi
Ăn uống món chi
Đều chẳng nhàm đủ
Sức lực mạnh mẽ
Thảy đều không còn
Biếng nhác giải đãi
Tràn đầy trong nước
Có nhiều bệnh khổ
Đau đớn thân người
Sao dữ biến động
La sát thường hiện
Nếu có Nhân vương
Làm việc phi pháp
Thường kết bạn dữ
Tổn đạo hơn thiên
Ở trong ba cõi
Bị nhiều khổ não
Không lường việc dữ
Khởi lên như thế
Đều do Nhân vương

Thiên vị quyền thuộc
Dung túng kẻ ác
Bỏ qua không trị
Nếu được chư Thiên
Chở che ủng hộ
Thì Nhân vương ấy
Trọn không làm thế
Nếu người làm lành
Được sanh cõi trời
Người làm việc ác
Đọa ba đường dữ
Băm ba cõi trời
Đều bị thiêu đốt
Đều là do vua
Dung túng kẻ dữ
Bỏ qua không trị
Trái ý chư Thiên
Và lời cha mẹ
Trị nước không chính
Không phải con hiếu
Đối với những người

**Làm việc gian ác
Phá hoại đất nước
Quyết định không được
Dung túng bỏ qua
Phải nên trị tội
Có được như thế
Chư Thiên mới theo
Hộ trì vua này
Diệt trừ điều ác
Tu tập căn lành
Hiện đời trị đúng
Làm vua nhiều đời
Chỉ bày nhân quả
Tất cả các nghiệp
Thiện và bất thiện
Nên được làm vua
Chư Thiên ủng hộ
Vua lắng giềng giúp
Vì mình, vì người
Trị nước cho đúng
Điều gì hại nước**

**Phải nên dạy đúng
Vì mình, vì nước
Tu hành Chánh pháp
Không nên làm ác
Và cũng không nên
Dung túng kẻ xấu
Tất cả việc xấu
Không để hại nước
Xấu do nhiều gian
Khiến nước nghiêng ngửa
Có nhiều kẻ gian
Thì hại cho nước
Kẻ thân, người sơ
Tâm thường bình đẳng
Coi kẻ thân, sơ
Dung hòa như một
Tiếng khen chánh hạnh
Khắp cả ba cõi
Chánh pháp trị nước
Nhiều người làm lành
Thường dùng thiện tâm**

Hướng về quốc vương
Hay khiến cõi trời
Đầy đủ sung mãn
Trị đời đúng pháp
Gọi là Nhân vương
Tất cả chư Thiên
Ái hộ Nhân vương
Cũng như cha mẹ
Giúp đỡ con mình
Khiến cho nhật nguyệt
Năm ngôi sao sáng
Đúng thời xuất hiện
Không trái độ thường
Mưa gió thuận thời
Không có tai họa
Cõi nước giàu mạnh
An vui đầy đủ
Các hàng chư Thiên
Càng thêm đông nhiều
Do nhân duyên này
Tất cả Nhân vương

**Thà bỏ thân mạng
Chớ làm việc dữ
Không nên xa lìa
Vật báu Chánh pháp
Do Chánh pháp báu
Đời được an lạc
Thường hay gần gũi
Người tu Chánh pháp
Chứa nhóm công đức
Thân được trang nghiêm
Đối với quyền thuộc
Thường không thiên vị
Xa lìa người dữ
Tu theo Chánh pháp
Chỉ bày chúng sanh
Làm các pháp lành
Dạy khuyên ngăn cản
Xa lìa việc dữ
Nhờ đó cõi nước
An ổn giàu vui
Quốc vương cũng được**

**Đầy đủ oai đức
Giúp cho nhân dân
Bỏ các việc dữ
Phải nên điều phục
Đúng pháp dạy khuyên
Thì vua này được
Khen ngợi quý trọng
Thường hay giúp đỡ
Khéo léo nhiếp phục
Khiến cho chúng sanh
Đều được an vui.**

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Chánh Luận - Thứ mười sáu

HẾT

KINH

KIM QUANG MINH HIỆP BỘ

QUYỂN THỨ BẢY

- Đời nhà Tùy, chùa Đại Hưng Thiện,
bậc Sa-môn THÍCH BỬU QUÝ hiệp tập
- Đất Bắc Lương, ngài Tam Tạng nước Thiên Trúc,
Pháp hiệu ĐÀM VÔ SẮM phiên dịch Phạn Hán

PHẨM THIÊN TẬP

THỨ MƯỜI BẢY

Lúc bảy giờ, Đức Như Lai vì
Địa Thần dùng bài kệ nói về nhân
duyên thưở trước :

Xưa Ta thường làm
Chuyển Luân Thánh Vương

Bỏ bốn đại địa
Và các đại hải
Lại vào thời ấy
Trong bốn châu lớn
Đầy đủ vật báu
Cúng dường chư Phật
Làm việc bố thí
Đều không nhớ nghĩ
Không lòng mến tiếc
Mà chẳng xả bỏ
Ở đời quá khứ
Trong vô số kiếp
Vì cầu Chánh pháp
Thường bỏ thân mạng
Lại đời quá khứ
Không thể nghĩ bàn
Bao nhiêu số kiếp
Có Phật Thế Tôn
Tên là Bảo Thắng
Đức Thế Tôn kia
Sau khi Niết-bàn

**Có vị Thánh Vương
Tên là Thiên Tập
Đối với bốn châu
Đều được tự tại
Chánh pháp trị đời
Oai thế mạnh mẽ
Khắp cả các cõi
Vua ấy có thành
Tên “Thủy Âm Tôn”
Vua ở trong thành
Giáo hóa chơn chánh
Trong đêm ngủ mộng
Nghe công đức Phật
Và thấy Tỳ-kheo
Tên là Bảo Minh
Khéo hay rao bày
Chánh pháp Như Lai.
Kính Kim Quang Minh
Vi diệu nhiệm mầu
Sáng như mặt trời
Thả đều chiếu khắp**

**Khi vua Chuyển Luân
Mộng thấy việc này
Thời liền tỉnh giấc
Thân tâm vui mừng
Ra khỏi cung điện
Đến chỗ Tăng phòng
Cúng dường cung kính
Các hàng Thánh chúng
Hỏi các Đại đức :
“Trong đại chúng đây
Có vị Tỳ-kheo
Tên là Bảo Minh
Thành tựu tất cả
Các công đức chẳng ?”
Bấy giờ, Bảo Minh
Đang ở trong hang
Ngồi yên không động
Tư duy chánh niệm
Nhứt tâm đọc tụng
Kinh Kim Quang Minh
Có vị Tỳ-kheo**

Dẫn vua đến gần
Đứng ở bên ngoài
Chỗ Bảo Minh ở
Khi ấy, Bảo Minh
Đang ngồi trong hang
Sắc diện tươi tốt
Oai đức rực rỡ
Tỳ-kheo liền chỉ
Nói với vua rằng :
“Vị này chính là
Tỳ-kheo Bảo Minh
Khéo hay thọ trì
Suy nghĩ pháp mầu
Chư Phật đã dạy
Kinh Kim Quang Minh
Là vua các Kinh”
Khi ấy nhà vua
Liên đến làm lễ
Bảo Minh Tỳ-kheo
Kính thưa như vậy :
“Mặt như trăng tròn

Oai đức sáng rực
Cúi xin vì tôi
Rộng nói rao bày
Kính Kim Quang Minh
Là vua các Kinh”.
Tỳ-kheo Bảo Minh
Nhận lời vua thỉnh
Hứa sẽ giảng nói
Kính Kim Quang Minh
Ba ngàn Đại thiên
Chư Thiên thế giới
Biết sẽ nói pháp
Thả đều vui vẻ
Các món trân báu
Rải đầy nơi đất
Tinh khiết nhiệm màu
Nước thơm bậc nhất
Riêng lấy đem rưới
Rải các hoa thơm
Khắp cả chỗ kia
Khi ấy nhà vua

Tự trải pháp tòa
Treo các tràng phan
Trang sức các báu
Các món nhiệm mầu
Mùi hương rất thơm
Thảy đều rải lên
Trên đại pháp tòa
Tất cả chư Thiên
Rồng và Quỷ thần
Ma-hầu-la-già
Khẩn-na-la thảy
Liên rải mưa hoa
Trên trời mưa xuống
Hoa Mạn-đà-la
Khiến các pháp tòa
Thảy đều đầy đủ
Không thể nghĩ bàn
Trăm ngàn muôn ức
Na-do-tha côi
Không lường chư Thiên
Liên thời đều đến

Nơi chỗ thuyết pháp
Bấy giờ, Bảo Minh
Từ trong hang ra
Các hàng chư Thiên
Dùng hoa Ta-la
Tung lên cúng dường
Tỳ-kheo Bảo Minh.
Lúc ấy, Bảo Minh
Tắm gội thân thể
Đắp y sạch sẽ
Đến nơi pháp tòa
Tất cả Thiên Vương
Và chư Thiên chúng
Mưa hoa Mạn-đà
Hoa Đại Mạn-đà
Ma-ha Mạn-thù
Hoa báu nhiệm mầu
Không lường trăm ngàn
Các món kỹ nhạc
Ở giữa hư không
Chẳng đánh tự kêu

Tỳ-kheo Bảo Minh
Người hay thuyết pháp
Đến trên pháp tòa
Kiết già phu tọa
Trong tâm nghĩ nhớ
Vô lượng muôn ức
Không thể nghĩ bàn
Chư Phật Thế Tôn
Khắp trong mười phương
Vì các chúng sanh
Phát lòng Đại bi
Ở trong cõi nước
Của vua Thiện Tập
Được ngọc như ý
Trọn một ngày đêm
Chiếu sáng khắp nơi.
Người thuyết pháp ấy
Liên vì nhà vua
Tuyên dương giảng nói
Khen ngợi công đức
Kinh điển nhiệm mầu

**Khi ấy Đại vương
Do muốn nghe pháp
Nên đứng chấp tay
Ở trước Tỳ-kheo
Vua nghe Chánh pháp
Khen rằng : Lành thay !
Khởi tâm thương cảm
Nước mắt chảy dài
Lại rất vui mừng
Tâm ý nhẹ nhàng
Vua muốn cúng dường
Kính điển báu này
Bấy giờ liền dâng
Viên ngọc như ý
Vì các chúng sanh
Phát đại thế nguyện :
“Nguyện từ ngày nay
Cõi Diêm-phù-đề
Mưa xuống vô lượng
Trần báu kỳ lạ
Ngọc kha bảy báu**

Các chuỗi anh lạc
Do nhân duyên đây
Đều khiến không lường
Tất cả chúng sanh
Được sự vui vẻ”.
Liền khi bấy giờ
Trời mưa bảy báu
Các món trang sức
Mão báu ngọc châu
Các chuỗi anh lạc
Trang nghiêm pháp tòa
Thảy đều đầy đủ
Khắp bốn châu lớn
Đức vua Thiên Tập
Cúng dường Tam Bảo
Vô lượng bảy báu
Đầy bốn châu lớn
Đúng theo lời dạy
Trong Di pháp của
Đức Phật Bảo Thắng
Tỳ-kheo bấy giờ

Vì vua thuyết pháp
Ngày nay chính là
Đức Phật A Súc
Và vua Thiện Tập
Người lãnh thọ pháp
Nay là thân ta
Thích Ca Văn Phật
Bấy giờ ta ở
Cõi đại địa này
Bố thí trân báu
Khắp cả bốn châu
Để được nghe Kinh
Kim Quang Minh này.
Nghe Kinh đây rồi
Một phen khen ngợi
Do căn lành này
Và nhân duyên đây
Được thân sắc vàng
Trăm phước trang nghiêm
Thường ở không lường
Trăm ngàn muôn ức

Các loại chúng sanh
Thấy các việc vui
Đã được thế rồi
Lòng không nhàm chán
Quá khứ chín mươi
Chín ức ngàn kiếp
Thường được làm vị
Chuyển Luân Thánh Vương
Cũng ở không lường
Trong trăm ngàn kiếp
Thường được làm vua
Các cõi nước nhỏ
Không thể nghĩ bàn
Số kiếp thường làm
Vua ở cõi trời
Và vua Tịnh Phạn
Lại hay gặp được
Chư Phật Thế Tôn
Đủ Thập trí lực
Số kia không lường
Không thể xúng kể

**Được các công đức
Không lường không ngần
Đều do nghe Kinh
Khen ngợi lành thay !
Như Ta đã nguyện
Thành tựu Bồ-đề
Được Chánh pháp thân
Ta nay đã được.**

Kinh Kim Quang Minh Hiệp Bộ

Phẩm Thiện Tập – Thứ mười bảy

HẾT